

MILIEU, NATUUR EN RUIMTELIJKE ORDENING (VERVOLG)

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het eerste deel van mijn vraagstelling hoeft niet meer beantwoord te worden. Ik was gisteren aanwezig op de 8^e commissie en heb daar een antwoord gekregen in functie van de verdere timing die wij zullen aannemen in het kader van de realisatie van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Ik kan mij dus beperken tot mijn tweede vraagstelling en die gaat in feite een beetje tussen de confrontatie enerzijds Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, de uitvoeringsplannen die daarmee gepaard gaan, namelijk de afbakeningen en procedures tot afbakening regionaal stedelijke gebieden, en anderzijds het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Waarom stel ik dat nu ?

Omdat ik vorig jaar bij een debat over het regionaal stedelijk gebied Aalst/Denderleeuw geconfronteerd ben geworden met toch wel een contradictie tussen enerzijds het richtinggevend gedeelte van het provinciaal structuurplan en dit getoetst en geconfronteerd enerzijds met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakening van de regionaal stedelijke gebieden en anderzijds dat men zal streven naar bepaalde concentraties van bedrijventerreinen zowel naar lokale bedrijventerreinen als naar regionale bedrijventerreinen.

Ik ben democratisch genoeg om mij neer te leggen bij een beslissing die vorig jaar door de raad is genomen en waarbij voor het regionaal stedelijk gebied Aalst een gedeelte van de voorstelling als dusdanig een ongunstig advies kreeg, namelijk daar waar het ging over een nieuw bedrijventerrein.

Waar ik meer moeite mee had, was met de motivering die men vanuit de ambtenarij heeft verstrekt en waarbij men heeft gesteld dat het gebied dat daar wordt aangegeven niet als dusdanig gunstig te evalueren is om daar het bedrijventerrein of industrieterrein te gaan realiseren, maar dat het beter zou zijn van die ruimte, en dat ging ongeveer over 80 hectaren, te gaan invullen op vier locaties.

Wel, ik meen dat dit in strijd is met al de theorieën die wij hebben nopens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Waar men streeft naar concentratie van dergelijke zaken en waar men nu juist een versnippering wil tegengaan, lezen wij in een motivering dat het beter zou zijn te gaan versnipperen dan op een bepaald ogenblik die concentratie te gaan realiseren.

Mijn vraag is dan de volgende : in hoeverre is er een duidelijke samenspraak tussen enerzijds de hogere overheid en anderzijds het eigen bureau dat men aangesteld heeft om het Provinciaal Ruimtelijke Structuurplan te realiseren en de ambtenarij hier ?

Ik vrees ervoor dat als men dergelijke stellingen verder gaat poneren - en dit als een eerste confrontatie, laat het ons zo stellen - men er op een bepaald ogenblik zal toe komen duidelijke tegenspraken als dusdanig te realiseren.

In hoeverre is dit oplosbaar ?

In hoeverre zal er duidelijk op dat vlak ook naar consensussen gestreefd worden ?

Wat is de mening van de deputatie desbetreffend ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou in de eerste plaats, verwijzend naar de commissievergadering van gisteravond waar reeds het eerste gedeelte van de vraag van collega De Meerleer beantwoord werd, willen stellen dat het mij onmogelijk was om daarop aanwezig te zijn omdat ik in laatste instantie naar een vergadering geroepen ben in Brussel, waar ik niet anders kon dan aanwezig zijn.

Bij deze verontschuldigd ik mij voor mijn afwezigheid in de commissie.

Ik had wel degelijk met de ambtenaren een afspraak gemaakt in verband met de geagendeerde punten, zodanig dat er een zo volledig mogelijke uitleg kon gegeven worden over die punten.

Wat ik ook nog wil stellen in verband met die commissievergadering is dat bij de ambtelijke voorbereiding van die vergadering er ook duidelijk gesteld was dat het de intentie is om in de toekomst in verband met het ruimtelijk structuurplan ook themagebonden vergaderingen te geven. Het geheel is zo ruim, zo groot en zo moeilijk dat het moeilijk in één vergadering verteerbaar is.

DEBATTEN

Het is duidelijk de intentie om themagebonden vergaderingen daarover te organiseren.

Tevens wordt de denkpiste gevolgd om voor de talrijke nieuwe collega's in deze raad in de loop van januari een algemene inleidende vergadering te geven over structuurplanning in het algemeen en over het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen in het bijzonder.

Tot zover bij wijze van inleiding, Collega's, en ook nog eens in verband met wat gisterenavond gezegd is of wat ik had willen zeggen indien ik daar had kunnen aanwezig zijn.

Wat nu de rechtstreekse vraag van de collega betreft.

Is de provincie bereid om de doelstellingen, verwoord in het ruimtelijk structuurplan en binnen de regionaal stedelijke afbakeningsgebieden, te honoreren ?

De vraag van de collega gaat in het bijzonder over het regionaal stedelijk gebied Aalst.

De provincieraad van Oost-Vlaanderen heeft bij het afbakeningsproces van het regionaal stedelijk gebied Aalst een gunstig advies geformuleerd met voorbehoud voor de opname van Siesegemkouter als bedrijventerrein in het regionaal stedelijk gebied.

Het belangrijkste argument hiervoor was de aantasting van een groot homogeen landschappelijk waardevol openruimtegebied ten westen van Aalst. Dit gaat in tegen de doelstellingen van gebundelde deconcentratie en het behoud, waar mogelijk, versterking van het buitengebied.

De aanleg van een bedrijventerrein van ongeveer 85 hectaren op die plaats betekent immers een reductie en een eerste aantasting van een voor de regio belangrijk openruimtegebied van 200 hectaren.

Door de provinciale administratie werd een alternatief voorstel geformuleerd en dit voorstel omvat 85 hectaren bedrijventerreinen doch verdeeld over een aantal locaties, zoals hier gesteld. Weliswaar verdeeld over een aantal locaties, maar meestal aansluitend bij bestaande bedrijventerreinen ofwel gelegen binnen de ring van Aalst.

Dat was een keuze, maar geen gemakkelijke keuze, Collega.

U hebt het debat meegemaakt in de provincieraad alsook in een andere raad waar het debat even moeilijk was.

Het is inderdaad een beslissing die hier getroffen is.

Wat betreft de verdere afwerking van het dossier.

Voor de afbakening van Aalst zal het Vlaams Gewest nu een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken om de grenslijn hard te maken. Volgens de procedure voor ruimtelijke uitvoeringsplannen moet door de bestendige deputatie een advies uitgebracht worden, uiterlijk tijdens de plenaire vergadering. De vertegenwoordiger die tijdens deze plenaire vergadering standpunten inneemt zal door de bestendige deputatie moeten gemandateerd zijn. Na de voorlopige vaststelling zal het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, waarvan de timing op dit ogenblik nog niet gekend is, onderworpen worden aan het openbaar onderzoek en bijgevolg opnieuw ter advies aan de provincieraad van Oost-Vlaanderen worden voorgelegd.

Tot zover, Collega, een zo volledig mogelijk antwoord op uw vraag.

De discussie daarover zal natuurlijk een discussiepunt blijven. Daarvoor waren de debatten en de meningen té verdeeld. Maar uiteindelijk is dat de reden waarom het zo gebeurd is.

Dank u.

De heer Lockfeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank u dat ik mag tussenkomen ondanks het feit dat ik niet vermeld sta, maar het ruimtelijk structuurplan van onze provincie vind ik persoonlijk té belangrijk om het aan mij te laten voorbijgaan.

Mijn tussenkomst heeft te maken, inderdaad, met de 8^e commissie van gisterenavond.

Mijnheer De Buck heeft het daarjuist gezegd : de deputatie blonk door haar afwezigheid.

Maar wat mij het meest trof, gisterenavond, was wel een pijnlijke ervaring die we moesten vaststellen bij sommige mensen van de administratie.

Ik verklaar mij nader.

Ik ben in het bezit gekomen van een document waaruit blijkt dat er een sterke dualiteit bestond, of bestaat, tussen de deputatie en het studiebureel. Dit document staat vol tegenstrijdigheden, vraagtekens, obstructies, enz...

Er is één punt dat wel mijn bijzondere aandacht trok, namelijk punt 4 : "Voorstellen van de provincie met betrekking tot locaties voor mestbewerking en mestverwerking, afkomstig van de Vlaamse regering, zijnde van minister Dua en minister Van Mechelen.

Onderaan dat document staat een heel eigenaardig zinnetje. De deadline die vermeld wordt in de ministeriële nota is eind 2000.

Wij zijn nu eind 2000 en ik wou daar vragen over stellen. Tot mijn grote ontsteltenis moest ik vaststellen dat de topadministratie niet over dit document beschikte en er dus helemaal geen antwoord kon op gegeven worden.

Ik vind dit een pijnlijke ervaring, een commissie onwaardig.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Blijkbaar weet het achtbare lid meer dan wij.

Mogen wij eens vragen of we dat document kunnen krijgen, dan kunnen we misschien de herkomst daarvan opsporen ? Gaat het hier over een ambtelijk document ? Het kan hier niet over een bestuurlijk document gaan. Als men niet de oorsprong van de bron geeft, kan men hier om het even wat komen vertellen of om het even wat stellen. Iedereen kan zo een nota opstellen en laten circuleren.

Dank u.

Mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijnheer de Gedeputeerde, u was inderdaad niet aanwezig. Ik was wel aanwezig op de commissievergadering. Ik heb inderdaad gehoord dat mijnheer Lockefeer verwezen heeft naar een bepaald document dat hij vandaag hier ook bij de hand heeft, alsook dat hij gevraagd heeft nota te nemen van de gegevens van dat document.

Inhoudelijk is dat document eigenlijk nooit ter sprake gekomen. Er zijn ook geen gerichte vragen gesteld geweest met betrekking tot dat document. Er is enkel gevraagd om de bespreking van dit document te agenderen op een volgende commissievergadering en ik meen dat de voorzitter van de commissie daarmee ook heeft ingestemd zodanig dat het mij eigenlijk een beetje ongepast voorkomt om hier vandaag de zaak anders voor te stellen dan hoe ze besproken werd in de commissie.

Dank u.

De heer voorzitter

Herinner u wat ik bij de installaties van de commissies gezegd heb : oppassen met het spelwerk tussen commissie en raad.

Vindt u het ook niet, Mijnheer Lockefeer, eerlijk, als u in mijn ogen kijkt ?

Gelach

De heer Lockefeer

Als ik in uw ogen kijk, Mijnheer de Voorzitter, vertedert mij dat een beetje, maar ik wil mijn werk als provincieraadslid ten goede, ten volle bewaarheden.

Het document heb ik bekomen door de agenda van de deputatie te lezen. Aan de hand van deze agenda zijn wij in het dossier gaan snuisteren. Als ik namen mag noemen, wil ik ze wel noemen, ook aan wie ze gericht zijn, de datum die erop staat, enz...

Maar ik wil het document aan de deputatie geven. Dat is geen probleem.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik zou het incident niet verder uitbreiden. Ik sta nogal achter de tussenkomst van collega Van Tittelboom in verband met de wisselwerking binnen de commissie. Niet dat het een soort van geheimhouding, of iets dergelijks is. Maar zowel de eerste ondervoorzitter als ik hebben bij de installering van de commissies van de provincieraad toch een beetje afgesproken hoe we dat zien.

U gaat het document ter beschikking van de deputatie stellen, Mijnheer Lockeffer ? Heb ik het goed begrepen ?

De heer Lockeffer

Zeer graag.

De heer voorzitter

En de deputatie zal er dan mogen mee handelen zoals het haar uitkomt, ook wat verspreiding betreft ?
Ja ?

De heer Lockeffer

Ik heb gevraagd om het te agenderen op de volgende 8^e commissie. De deputatie heeft ook beslist over dit document.

De heer voorzitter

Dus vanzelfsprekend.

Dan is dit incident gesloten ? Incident gesloten.

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gaat hem in se niet zozeer over het ene dossier van de afbakening regionaal stedelijk gebied Aalst, maar over de manier van adviseren vanwege de ambtenarij, waar ik gesproken heb over het feit dat men eerder versnippering dan concentratie voorstelt.

Ik zou niet graag hebben dat men die richting verder blijft inslaan, ook bij de oprichting van het regionaal stedelijk gebied van andere steden alsook van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Dank u.

ONDERWIJS

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het zal velen onder u niet zijn ontgaan dat het onderwijsdebat momenteel brandend actueel is.

Wees gerust, Collega's, ik zal mij niet inlaten met het feit of het al dan niet gerechtvaardigd is om een loonsverhoging toe te kennen aan het onderwijzend personeel, dat staat hier niet ter discussie.

Met mijn bescheiden tussenkomst ligt het in mijn bedoeling de aandacht te vestigen op degenen die de schoolbanken bevolken en het feit dat mensen door middel van een betere opleiding en vorming meer kansen moeten krijgen.

Mijn persoonlijke bezorgdheid gaat evenzeer uit naar het feit dat wij steeds meer in een versneld tempo evolueren naar een kennismaatschappij die een groeiende dualiteit impliceert om de eenvoudige reden dat niet iedereen er kan aan deelnemen.

De beleidsverklaring van de bestendige deputatie met betrekking tot de begroting 2001 lichtte terzake, althans voor wat onze provincie betreft, evenwel reeds een tipje van de sluier op en klonk mij als muziek, jawel, Collega Gillis, in mijn rode oren. Er is immers de intentie het democratiseringsproces verder vorm te geven en de toegankelijkheid verder te bevorderen.

Bij dat laatste stel ik mij evenwel de vraag of het kostplaatje in bepaalde richtingen niet het tegenovergestelde bewerkstelligt.

Ik lees uiteraard wel dat kosteloos leerplichtonderwijs het streefdoel blijft, doch ben er mij ook ten zeerste van bewust dat dit nog lang geen realiteit is. Ook de concrete invulling van deze doelstelling is mij nog lang niet duidelijk.

Met andere woorden, graag een verduidelijking of hieromtrent op korte termijn reeds initiatieven worden genomen. Zo ja, dewelke? En wordt hierbij een onderscheid gemaakt in de diverse onderwijsvormen die het provinciaal onderwijs in Oost-Vlaanderen aanbieden?

Dank u.

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onze provincie heeft een stevige reputatie opgebouwd in het domein van het technisch onderwijs, in studiekeuzen die complementair zijn aan het onderwijs van de overige netten. Zij heeft op die manier haar steentje bijgedragen in de kansen op tewerkstelling van haar afgestudeerden en hierbij de welvaart van haar inwoners en van onze provincie bevordert.

Alle provincieraadsleden mogen, denk ik, fier zijn op de inspanning die de provincie doet voor haar technisch onderwijs en de resultaten liegen er niet om.

Reeds herhaaldelijk werd hier een lans gebroken voor morele en financiële steun aan het fundamenteel natuurwetenschappelijk, geneeskundig en technologisch onderzoek.

Onze welvaart is immers gesteund op onze grijze hersenstof, de enige grondstof waarover wij beschikken.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft in de laatste jaren dan ook een inspanning gedaan om het fundamenteel proefondervindelijk en technologisch onderzoek, dat aan de Gentse universiteit wordt uitgevoerd, moreel en financieel te ondersteunen.

Zoals voorheen reeds herhaaldelijk betoogd werd, komt fundamenteel natuurwetenschappelijk, geneeskundig en technologisch onderzoek onmiddellijk ten goede aan de kwaliteit van het onderwijs. Zij is tevens een stimulans voor onze creativiteit die op haar beurt, in belangrijke mate, bijdraagt tot de dringend noodzakelijke industriële vernieuwing.

Wetenschappelijk onderzoek draagt haar steentje bij tot de bevordering van de werkgelegenheid, de bescherming van het milieu, de versterking van onze gezondheid en tot de bestendiging en verbetering van onze welvaart en van ons welzijn.

Het is echter zo dat gevestigde bedrijven, dat nieuw opgerichte bedrijven en bedrijven in de startblokken vaak tevergeefs op zoek zijn naar hooggeschoolde wetenschapslui, naar ingenieurs en technici met een degelijke opleiding en een flinke dosis creativiteit.

Sommige Europese landen doen zelfs beroep op de brains van landen buiten Europa, denken we aan Duitsland dat zijn grenzen openstelt voor hooggespecialiseerde informatici uit Aziatische landen, onder meer uit India.

Is het moreel verantwoord dat rijke landen de intellectuele rijkdom van ontwikkelingslanden gaan afromen, dit wanneer deze ontwikkelingslanden zelf een enorm tekort hebben aan hooggeschoolden?

De ontwikkelingslanden krijgen dan de steun van de rijke landen voor hun ontwikkelingsprogramma's, maar is deze manier van werken wel moreel en niet een tikkeltje hypocriet?

Maar dit is stof voor een ander debat op nationaal, op Europees en op wereldniveau.

Onze overheid is zich ook terdege bewust van de nood aan hooggeschoolde wetenschapslui. Ze is gestart met campagnes om jongeren bewust te maken van de problematiek en ze te stimuleren in hun studiekeuze.

We denken hierbij aan de zeer recente inspanningen die tijdens de Vlaamse Wetenschapsweek in Oostende en ook in Mechelen geleverd werden.

Inspanningen om de jongeren met de wetenschap te confronteren en "science minded" te maken. We vermelden ook de wetenschappelijke week aan de VUB waar jongeren zelf leerden omgaan met de verworvenheden van de wetenschap.

DEBATTEN

De achtereenvolgende Vlaamse regeringen zijn zich terdege bewust geweest van hun stimulerende taak. De huidige Vlaamse regering trekt een niet onaanzienlijk budget uit voor het fundamenteel onderzoek. Het fundamenteel onderzoek is immers de hoeksteen van nieuwe en vernieuwende methodes teneinde medische, technologische en ook milieugerichte vooruitgang te bewerkstelligen.

Spijtig genoeg blijven onze financiële inspanningen middelmatig in vergelijking met de inspanningen van de landen die in de hedendaagse kennismaatschappij een belangrijke rol spelen.

Elke morele en financiële hulp aan het onderzoek is daarom een weldaad voor onze onderzoekers en komt ten goede aan onze gemeenschap. Ik zou zelfs durven stellen dat het een investering is in onze gemeenschap.

Vandaar dat ik beroep durf te doen op de provincie om haar steun aan het natuurwetenschappelijk en technologisch onderzoek voor de RUG verder te zetten, want dit is een lonende steun. Het zou inderdaad "een investering in de toekomst" zijn.

Onze universiteit heeft een zeer goede faam, op veel moderne onderzoeksterreinen, faam die alleen door haar ontoereikende middelen wordt beperkt.

Voorbeelden van de voortrekkersrol van onze RUG zijn zeer talrijk. Wij denken :

- aan de gentechnologie, dit is de technologie om genen te isoleren, te veranderen en opnieuw in een functionele context, zijnde de cel, in te bouwen ;
- aan de professoren Van Montagu en Schell die de genetische modificatie van planten op hun naam mogen schrijven. Gemodificeerde planten die op hun beurt de ontwikkeling en de productie van eiwitten met belangrijke therapeutische eigenschappen mogelijk maken. Sommigen van u zullen misschien ondertussen denken aan Greenpeace en aan het schip dat gemodificeerd maïs binnen brengt. We weten ook dat we het kind niet met het badwater mogen weggooien en dat gemodificeerde celtherapieën toch ook therapeutische bedoelingen kunnen hebben. En als men in een ontwikkelingsland moet kiezen tussen de hongerdood en tussen gemodificeerde maïs, dan denk ik dat de keuze vlug gemaakt is ;
- aan dr. Ir. Cailliau, afgestudeerde aan de faculteit van toegepaste wetenschappen, die één van de vaders is van het welbekende Internet.

De "Dienst voor Onderzoeksbeleid" van de universiteit vraagt onze steun voor twee projecten alsook voor een speciale hulpverlening aan het laboratorium voor Biochemie van de Faculteit der Wetenschappen.

Via de "goodwill" van deze raad zou de gewenste steun kunnen verleend worden.

Twee belangrijke projecten werden door de strenge controleraad van de universiteit reeds goedgekeurd.

Zij moeten het voorlopig echter zonder financiering stellen.

De provincieraad kan hen helpen om deze projecten te laten starten.

Het eerste voorgestelde onderzoek slaat op een belangrijke milieuproblematiek. Helaas is mijnheer

De Vilder niet in de zaal aanwezig op dit ogenblik, maar ik heb met heel veel aandacht geluisterd naar het probleem van de Callemansputten, dat hij de vorige keer heeft aangekaart.

Ik denk dat dit onderzoek, als het kan leiden tot een resultaat, misschien naar de toekomst toe een oplossing kan bieden voor die problematiek.

Ik vrees evenwel dat het voor de Callemansputten te laat zal zijn.

Waaruit bestaat deze studie ?

Deze studie bestaat erin via stoffen een impermeabele wand te produceren zodanig dat schadelijke stoffen niet naar de ondergrond kunnen doorsijpelen en het water niet kunnen besmetten.

Dit is op een simpele manier en in eenvoudige mensentaal, voor zover ik de ingewikkelde studie begrijp, uitgedrukt waarover de studie gaat.

Een tweede project wil een belangrijke bijdrage leveren tot de "Lange Termijn "follow up"" van de nierfunctie bij kinderen die met cytostatica behandeld worden. Cytostatica zijn gemeenmiddelen die kankercellen afbreken.

Het derde projectvoorstel met als titel "Eiwitsynthese" is belangrijk voor het laboratorium van professor J. Van Beeumen van de Vakgroep Biochemie, Fysiologie en Microbiologie.

In dit laboratorium is een zeer begaafde jonge scheikundige aan het werk die, ongelukkig, ernstig gehandicapt is. Deze jonge wetenschapper staat in voor het zeer ingewikkeld en onmisbaar computerwerk in dit laboratorium. Vermits de universiteit nog geen structurele oplossing voor de wedde-tegemoetkoming voor minder-validen heeft bekomen, wordt aan de deputatie en de provincieraad voorgesteld de loonkost in 2001 voor een halftijdse tewerkstelling van deze onderzoeker te sponsoren door een subsidie.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, degelijk wetenschappelijk onderzoek is in onze moderne maatschappij een maatstaf voor de beschavingsgraad en de knowhow van een gemeenschap. In Europa vervult onze Vlaamse gemeenschap een belangrijke rol als één van de dragers van cultuur en hedendaagse welvaart en welzijn.

Deze kenmerken zijn deels te wijten aan onze intrinsieke eigenschappen, maar ook aan de creativiteit van onze wetenschappers.

Wij kunnen die creativiteit verder bevorderen door een blijvende steun aan het fundamenteel wetenschappelijk, geneeskundig en technologisch onderzoek te verzekeren.

Met uw steun aan het fundamenteel en ook innoverend onderzoek bewijzen wij eveneens onze sociale bekommernis zodat wij met de beroemde Louis Pasteur kunnen zeggen "La science se fait non seulement avec l'esprit, mais aussi avec le coeur". De wetenschap wordt niet alleen geproduceerd met de geest, maar ook met het hart.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op vraag van de commissie Onderwijs werden wij in het bezit gesteld van de eerste cijfers voor het schooljaar 2000-2001. Uit deze cijfers kunnen we afleiden dat wat het secundair onderwijs betreft, de lichte stijging die zich reeds vorig schooljaar aftekende, zich ook dit jaar verderzet. Opvallend is evenwel de gevoelige daling met 10 % van de leerlingenpopulatie voor de Mercator Hogeschool. Daarmee vervoegt de Mercator Hogeschool het peloton hogescholen dat al vorig jaar af te rekenen had met een daling van het leerlingenaantal.

Is er een verklaring voor de gevoelige daling van 10 % van de Mercator Hogeschool ? Zijn er al maatregelen voorzien om tegen volgend jaar deze trend om te buigen ?

Aansluitend wil ik nogmaals een pleidooi houden voor een verfijning van de leerlingencijfers die ons ter beschikking werden gesteld. Het gaat immers niet op dat men enerzijds initiatieven allerhande ondersteunt rond het non-discriminatiepact en dat men waarschuwt voor de dreiging dat bepaalde provinciale onderwijsinstellingen zouden verworden tot heuse concentratiescholen - en ik spreek dan vooral over de provinciale scholen in de Gentse regio - maar dat anderzijds de deputatie de leden van deze raad weigert in kennis te stellen van de percentages doelgroepopleerlingen per school. Het gaat hier nochtans om cijfers die elementair zijn om het provinciale onderwijsbeleid te analyseren en, waar nodig, de passende maatregelen voor te stellen, in het bijzonder aangaande de problematiek van de concentratiescholen.

Daarom, Dames en Heren, mijn herhaalde vraag aan de deputatie, dat de leden van deze provincieraad in het bezit zouden gesteld worden van de percentages doelgroepopleerlingen in de verschillende provinciale onderwijsinstellingen.

Mijn vraag om deze cijfers is trouwens niet zo uitzonderlijk, want juist in Gent, waar de problematiek van de concentratiescholen bijzonder actueel is, stelt het stadsbestuur deze cijfers zonder voorbehoud ter beschikking.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provincie Oost-Vlaanderen profileert zich vaak - of heeft toch de intentie om zich te profileren - als voortrekker rond verschillende problemen en de aanpak ervan.

Ik betreur dan ook dat inzake de problematiek van drugs, maar ook bijvoorbeeld als het gaat over vandalisme of spijbelen, er vanuit de bevoegdheid Onderwijs, geen rechtstreekse initiatieven worden genomen inzake preventie of sensibilisering.

Niet dat de provincie op zich niet zou werken rond dergelijke thema's – begrijp mij niet verkeerd - maar een rechtstreeks initiatief vanuit de directie Onderwijs zou volgens mij een veel duidelijker signaal zijn met een grote impact binnen de provinciale onderwijsinstellingen.

Graag het standpunt van de deputatie daaromtrent.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

"We zijn genoodzaakt drastische maatregelen te nemen. Wie vanaf nu onvoldoende geld op zijn kaart heeft, zal geen eten meer krijgen. Er bestaat immers nergens een restaurant waar men op krediet kan gaan eten."

Dit bericht geeft een school in een infobrief met de leerlingen mee. Tal van ouders betalen de schoolrekening niet voor maaltijden, uitstappen of technisch materiaal. In sommige scholen staan de ouders voor in totaal meer dan 1 000 000 BEF in het krijt.

Al tijdens de vorige legislatuur, meer bepaald bij de opmaak van de begroting 2000, maakte gedeputeerde Verleyen er een punt van om maatregelen te nemen die de kost van het secundair onderwijs zouden drukken, als signaal naar de hogere overheid in de problematiek gratis onderwijs. Dit vanuit de wetenschap dat een leerling in het secundair onderwijs gemiddeld 10 000 BEF tot 15 000 BEF kost aan de ouders. Het is een som die veelal in één keer aan het begin van het schooljaar moet betaald worden en dient voor de aanschaf van boeken, werkkledij, veiligheidsschoenen, tekenmateriaal, meettoestellen, fotocopieën en zelfs schoolreizen. Dat deze factuur voor de ouders een belangrijke hap neemt uit het beschikbaar budget hoeft, ondanks de verkiezingssprookjes van de huidige regering, geen betoog. Dit is een serieuze hap, en zelfs meer, want ik stel vast, en ik niet alleen, dat voor sommige ouders deze rekening onbetaalbaar is.

Ik verwijs hiervoor naar een artikel in Kerk & Leven van eind november - u wellicht niet onbekend - waarbij de problematiek van de achterstallige schoolrekeningen wordt aangehaald.

In het kader van de actie Propere Lei, één van de jubeljaarprojecten in het bisdom Gent, vraagt men de scholen, de inrichtende macht, op de personeelsvergadering, de participatieraad of het oudercomité om de problematiek aan te kaarten en maatregelen uit te werken, bijvoorbeeld in de vorm van een gedeeltelijke schuldkwijtschelding aan de armsten, extra korting voor de maaltijden, gratis zwemmen, anonieme kortingsbonnen, enz...

Het tijdschrift Klasse - u wellicht nog minder onbekend - graaft nog dieper in de problematiek en haalt in zijn nummer van juni 2000 het voorbeeld aan van de onlangs in Aalst opgerichte vzw Schulden Op School, afgekort SOS, met als doel te verhelpen aan de betalingsmoeilijkheden bij kansarme kinderen op school.

Intussen zijn we na de maatregelen een jaar verder.

Wat is het effect van de genomen maatregelen? Welke maatregelen worden nog in het vooruitzicht geplaatst?

Een bijkomende bedoeling van deze maatregelen was een reactie op gang te brengen zowel bij de voogdijoverheid als bij de andere onderwijsnetten en/of koepels.

In welke mate kwam hierop reactie en wat is de respons?

Dank u.

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal geen antwoord geven op de toespraak van de collega, maar ik heb toevallig een nummer van Klasse hier bij mij. Dat is het tijdschrift van het ministerie van Onderwijs in Vlaanderen. Alle ouders die geïnteresseerd zijn en ook de onderwijzers kunnen dat aanvragen bij het ministerie van Onderwijs van de Vlaamse regering.

Dank u.

De heer voorzitter

Misschien is er iemand die Kerk & Leven bij zich heeft?

Gelach

Los van alle beschouwingen gelden mijn gelukwensen voor de sprekers die aan hun maidenspeech toe zijn.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met uw goedvinden behandel ik de tussenkomsten in de volgorde zoals ze aan bod gekomen zijn.

Ik neem aan dat het laatste aspect dat door collega Veys is naar voor gebracht eigenlijk gezamenlijk kan beantwoord worden, althans voor een groot stuk, met wat mevrouw Van der haeghen heeft aangekaart en waar men pleit voor iets wat wij vorig jaar al uitgebreid in onze beleidsnota van het provinciaal onderwijs hadden geschreven, namelijk dat het een streefdoel moet zijn om het leerplichtonderwijs kosteloos te maken.

Met andere woorden, een kosteloos onderwijs te verzorgen tot 18 jaar.

Wat de techniciteit van de kostprijs van het onderwijs betreft kan ik de raad mededelen dat de mensen van de PIBO en de mensen van de Schoolmaatschappelijke Dienst op mijn verzoek al een tweetal jaar bezig zijn met een project "Kansarmoede". Daar hebben wij geprobeerd de samenstelling van de verschillende kosten die ouders moeten dragen in het secundair onderwijs te gaan ontleden en houden wij die nauwlettend in het oog. Wij proberen daar telkens ook maatregelen te enten op elk van die verschillende kosten om het vooropgestelde idee van kosteloos onderwijs zo goed mogelijk en zo vlug mogelijk te benaderen.

Wanneer men de kosten bekijkt van onze leerlingen in ons onderwijs, hebben wij in de eerste plaats de lesgebonden kosten zoals schoolboeken, werkschriften, fotocopieën, enz...

In het lager onderwijs stellen wij – en het is trouwens decretaal voorgeschreven –alles gratis ter beschikking.

Daar is er geen probleem.

In het secundair onderwijs is dat probleem wel aanwezig, maar zijn wij er toch in geslaagd om via een systeem van huur van boeken en via een schoolboekenfonds dat gedeelte van het onderwijs toch wel op een zeer laag niveau te houden. Ik geloof dat het maximum dat wij vragen aan een secundair onderwijsleerling 1 000 BEF per schooljaar bedraagt.

Een vaak voorkomend kwaad daarbij is dat sommige leerkrachten nogal eens geneigd zijn om gemakkelijk te verwijzen naar het gebruik van werkschriften. Ik herinner mij uit mijn vorig leven als leerkracht dat ik sommige collega's er nogal eens op gewezen heb dat men een werkschrift laat kopen en dat op het einde van het schooljaar eigenlijk maar twee bladzijden ervan zijn ingevuld. Daardoor worden nogal vaak een aantal honderden franken in het water gegooid of in papier gestoken. Maar geen van beiden is nodig.

Wij houden dat nauwlettend in het oog. Er zijn daar wel eens klachten over geweest in het verleden, maar bij de laatste controle die wij hebben doorgevoerd hebben we gemerkt dat ze voor 90 % zijn ingevuld zodanig dat men daar efficiënt gebruik van maakt. Maar wij hebben de pedagogische raad toch meegegeven om dat te minimaliseren omdat die werkschriften toch al te duur zijn.

Een tweede aspect zijn dan de kosten die niet aan de school betaald worden. Dat zijn schriften, mappen, soms tekenmateriaal, maar dat is het kleinste gedeelte in de totale kost.

Een derde deel is dan geconcentreerd, zeker in het technisch en beroepsonderwijs, rond de dingen die men eigenlijk nodig heeft zoals werkkledij; ateliermateriaal, veiligheidsschoenen, enz... Een turnpak zou misschien beroepsmatig daar ook voor een stuk kunnen ingestopt worden alhoewel dat het ook in privé-sfeer bruikbaar is.

Wat dat laatste betreft hebben wij vorig jaar al 9 000 000 BEF ingeschreven in de begroting. Daarmee hebben we 3 000 BEF ter beschikking voor elk van onze leerlingen als men ervan uitgaat dat de tweede en de derde graad daar behoefte aan hebben en dat de eerste graad nog niet direct zware kosten genereren.

Die 9 000 000 BEF is voorhanden en daarmee kunnen we, denk ik, het grootste stuk van het probleem oplossen.

Alles bij elkaar, Mijnheer de Voorzitter, is het de bedoeling van die 9 000 000 BEF op te trekken en van dat stelselmatig in te voeren, eventueel per graad. Het is ook zo dat we dat niet ieder jaar nodig hebben. Veiligheidsschoenen en werkpakken zijn dingen die twee jaar kunnen meegaan, als ik biologisch niet verkeerd ben. Ik neem aan dat onze jongens en meisjes niet zo snel groeien dat het na één jaar niet meer bruikbaar zou zijn.

DEBATTEN

In ieder geval, het basisprincipe blijft dat wij opteren voor kosteloos leerplichtonderwijs, dat wij dat stelselmatig proberen in te voeren en dat wij, in afwachting, proberen dat zo dicht mogelijk te benaderen door boekenfondsen, door het ter beschikking stellen van werkkledij, enz... Ondertussen hebben we ook het juridisch aspect bekeken van sociale voordelen.

Voor wat werkkledij en dergelijke betreft hebben we een uitweg gevonden. Onze ambtenaar Milieu en Veiligheid, die we hier in de provincie ook voor ons ander personeel ter beschikking hebben, heeft er ons op gewezen dat de werkgever verplicht is werkkledij ter beschikking te stellen. In dit geval – in het technisch en beroepsonderwijs – kan men de leerlingen als werknemers beschouwen zodanig dat de provincie werkgever wordt en zij het recht heeft die dingen ook gratis ter beschikking te stellen.

Er blijven uiteraard een aantal dingen over die geld kosten. Ik denk hierbij aan de middagmalen. Maar dat is een kwestie van regelmatig en wekelijks de bonnetjes te laten betalen om te vermijden dat men tot grote achterstanden komt.

Mijnheer Veys heeft gewezen op achterstallen van 1 000 000 BEF in sommige scholen.

Dat is bij ons zeker niet het geval. Zo erg is het niet.

Wij hebben trouwens een schoolmaatschappelijke dienst waarin een viertal maatschappelijk-sociaal assistenten werken die de sociale gevallen begeleiden en vanuit de school zelf worden ingeschakeld in de gevallen waar het nodig is.

Er is in elke school een bedrag voorzien om de leerlingen die het echt nodig hebben, en voor wie het echt onmogelijk is om bepaalde kosten te dragen, financieel te ondersteunen. Voorbeelden van dingen die daarbij vaak worden betaald zijn trein- of tramabonnementen omdat men die som dikwijls niet voorhanden heeft. Dat is iets dat vaak voorkomt.

Andere dingen die vaak voorkomen zijn de schoolreizen waarvan wij trachten de kostprijs zo laag mogelijk te houden. De tussenkomst van de leerlingen is vaak beperkt tot 50 BEF. Maar er zijn gevallen waar dit toch nog moeilijk is. Wij hebben bijvoorbeeld een richting Toerisme waar in het programma een buitenlandse reis voorzien is. Het gebeurt dat meisjes – want het zijn hoofdzakelijk meisjes die deze richting volgen – in een zesde jaar of een zevende specialisatiejaar een reis naar Kreta niet kunnen betalen. Dan wordt dat voor een stuk via een sociale tussenkomst gedaan en worden er ook activiteiten georganiseerd om de kosten te dragen. We dragen er evenwel zorg voor dat degene die daarvan geniet niet gekend is en samen met de vrienden van de school zoals de anderen kan meegaan op schoolreis en die verplichte reizen kan meemaken.

Dat wat de kostprijs betreft.

Dat brengt mij bij de tussenkomst van mevrouw Bottequin.

Ik heb haar gisteren al gezegd – want ze is zo vriendelijk geweest van mij haar tussenkomst op voorhand te bezorgen – dat mijn eerste bedenking was dat de geest van professor Chris Van Sumere eigenlijk in haar was gevaren.

Er is zelfs meer.

Hij blijft fysiek aanwezig om te kijken of zijn boodschap ons wel voor de volle 100 % bereikt. En ik dacht dat dit inderdaad ook het geval is, want mevrouw Bottequin heeft het bijna zo goed gedaan als de professor zelf, zij het misschien iets minder uitgebreid.

De heer voorzitter

Hij krijgt trouwens het woord niet. Dat kunnen we niet doen.

De heer gedeputeerde Verleyen

Tenzij misschien straks in de wandelgangen of aan de bar, Mijnheer de Voorzitter.

In ieder geval kan ik mevrouw Bottequin geruststellen.

In de begroting die voorligt is hetzelfde bedrag van vorig jaar voorzien, namelijk 1 800 000 BEF voor ondersteuning van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

Ik vrees dat dit een druppel is op een hete plaat, maar het kan maar bijdragen in de mate dat het mogelijk is.

Wat de prioriteiten van de drie projecten betreft, denk ik dat ze alledrie behartenswaardig zijn, ieder op zich, en dat ze misschien alledrie dat geld verdienen. Maar de provincie is in die mate ook beperkt dat we binnen onze eigen middelen moeten blijven.

Ik vrees trouwens dat wij vandaag én morgen én gisteren allemaal vragen om zeer veel dingen te doen, maar dat wellicht aan het eind van het verhaal het venijn in de staart zal zitten en men zal komen pleiten om de belastingen niet te verhogen.

Men moet dat ook in het oog houden op de moment dat men die dingen voorstelt en van alles en nog wat vraagt.

Dit geniet mijn volle steun en het is ook de bedoeling dat we vanuit de provincie die zaken blijven steunen.

We gaan ons uiteraard vanuit de provincie niet bemoeien met de prioriteiten die men daar moet aan geven. We laten het aan de universiteit om keuzes te maken.

Ik wil er wel op wijzen dat naar de toekomst toe het geen alleenrecht kan worden van de universiteit, alhoewel, wanneer men het projecteert op het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek men universitair onderwijs moet nemen. Maar ik dacht dat in het verleden werd gesteld dat dit krediet afwisselend eens gaat naar de universiteit en dan eens naar een hogeschool die eventueel aan een toegepast onderzoek gaat doen.

Maar we zullen daar in de toekomst wellicht ook vragen over krijgen vanuit de hogeschool.

Ik ga niet in op elk van de drie projecten. Ik denk dat ze in de tussentijd, voor degene die het interesseert, zeer degelijk zijn uiteengezet. Ik rond dus af met te zeggen dat wij die ondersteuning gaan doen, maar wat de invulling betreft wij de keuze voor de prioriteiten overlaten aan de universiteit zelf omdat de mensen daar wellicht veel beter kunnen inschatten waar de voornaamste behoeften liggen.

Mijnheer de Voorzitter, dat brengt mij bij de derde interpellant die vroeg om enige verduidelijking omtrent de leerlingcijfers zoals die ter beschikking zijn gesteld op de commissie Onderwijs.

Ik denk dat de interpellant vrij goed de klemtonen heeft gelegd zoals die uit de cijfers komen.

Wij hebben inderdaad een lichte stijging voor wat het secundair onderwijs betreft.

Er zijn daar twee uitzonderingen.

Het PTI Ninove kampt al jaren met een terugval in de cijfers. Daarvoor is de nabijheid van Brussel wellicht belangrijk. Ik moet eerlijk zeggen dat er ook meer dynamisme zou moeten uitgaan van de verantwoordelijken van de school. Maar wij zijn bezig nieuwe jonge mensen aan te werven en ik hoop dat zich dat op termijn ook reflecteert in de leerlingcijfers.

Eén van de dingen die we daar trouwens gedaan hebben is het volwassenenonderwijs, dat vroeger uitsluitend 's avonds werd georganiseerd in de school, nu ook overdag te laten doorgaan omdat er daar ruimte toe is.

Ik zie dat dat explosief groeit, waardoor er in die prachtige school overdag ook zeer veel beweging is en waardoor de school ook beter geïntegreerd wordt in het sociaal weefsel in en om Ninove. Wij hopen dat van daaruit de school ook meer wervend zal optreden naar het dagonderwijs toe.

Een andere school die niet zo goed scoort wat de middenschool betreft is PTI Eeklo.

De bovenbouw is al een paar jaar aan het terugvallen. Voor een stuk is dat te wijten aan de denataliteit, maar ondertussen is die achteruitgang gestopt. Men heeft in die middenschool een nieuw elan gevonden en ik denk dat het terugvallen is beëindigd.

We zitten daar nog altijd met het feit dat we een paar jaren een kleinere toevoer hebben gehad en dat draagt men zes jaar mee. Als ge de tegenslag hebt dat men gedurende een paar jaar een kleinere aanvoer heeft en ter zelfdertijd een zeer grote uitstroom, dan reflecteert zich dat in de cijfers. Maar ik denk dat dat verschijnsel in Eeklo naar zijn einde toe gaat.

Er moet wel gezegd worden dat we daar een paar jaar gekampt hebben met zeer sterke concurrentie vanuit het vrij onderwijs dat op een bepaald moment ook zijn scholen heeft opengesteld voor jongens en meisjes waardoor een stuk leerlingenverlies is genoteerd in het PTI Eeklo.

Het BLO, of buitengewoon onderwijs, floreert zeer goed in zoverre zelfs dat er nieuwe problemen ontstaan, namelijk het probleem van schoolgebouwen.

In Buggenhout zetten we een nieuwbouw neer met 14 klassen en daarvan zegt de directeur me nu :

“Mijnheer de Gedeputeerde, ik vrees dat, als we zo blijven verder gaan, het nog niet af zal zijn of het al te klein zal zijn.”

Daar zijn we een beetje het slachtoffer van ons succes.

Dus dat groeit zeer sterk.

DEBATTEN

Hetzelfde is waar, en dat is zeer verheugend, in Eeklo, waar we drie tot vier jaar met een achteruitgang hebben gekampt. Door daar het type 8 in te voeren en een betere keuze mogelijk te maken tussen type 1- en type 8-leerlingen hebben wij dit jaar 56 leerlingen meer.

Zelzate is daaraan toegevoegd waardoor we in die regio het bijzonder onderwijs nieuwe mogelijkheden hebben geboden.

Dat was blijkbaar een behoefte die er bestond. Getuige daarvan is de zeer sterke stijging van leerlingen.

Dat brengt mij nu bij Mercator Hogeschool.

Daar is het inderdaad zo dat wij een terugval van een kleine 10 % van studenten hebben genoteerd.

Men vraagt naar de oorzaak ervan, maar ik heb geen glazen bol. Ik kan daar niet met 100 % zekerheid op antwoorden. Uiteraard doet men binnen de hogeschool de oefening om te proberen dat te achterhalen.

Wat constateren we daarbij ?

Dat wij helaas een ongelukkige uitzondering vormen, want de meeste hogescholen zien hun studentenaantallen toenemen. Maar het is ook een beetje afhankelijk van de studiegebieden waarover men beschikt. In de Mercator Hogeschool zijn de studiegebieden die het sterkst het studentenaantal bepalen, namelijk secretariaat en bedrijfsbeheer, juist de twee richtingen die in het algemeen veel minder sterk aanspreken.

Wij zitten ook met de richting verpleegkunde die zeer klein is geworden, maar die de laatste jaren opnieuw een beetje is gaan stijgen. Hier vertel ik geen geheim als ik zeg dat de job van verpleegkundige zo zwaar is dat ze, ondanks 100 % zekerheid op tewerkstelling, weinig jongeren aanspreekt. Het is inderdaad niet zo een rooskleurig vooruitzicht als men weet dat men én niet veel geld gaat verdienen én dag en nacht zal moeten werken én niet het plezierigste werk zal moeten doen. U kunt u wellicht voorstellen wat dat allemaal inhoudt als u eens in een ziekenhuis terechtkomt of in een bejaardenhuis waar mensen dement rondlopen. Dan weet men wat men van u verwacht en men betaalt veel te weinig. Dus de richting verpleegkunde spreekt niet zeer sterk aan. Ze groeit langzaam, maar alleen door specialisaties in te voeren.

De twee andere afdelingen vallen op zichzelf binnen een trend die in heel Vlaanderen van dien aard is dat ze niet zo sterk aanspreken, zodanig dat alleen het departement vertaalkunde sterk blijft.

Er zal daar trouwens op termijn moeten uitgekeken worden naar eventueel nieuwe mogelijkheden en het zal allicht wel bekend zijn dat de deputatie donderdag heeft beslist om, op vraag van de autonome hogeschool, gesprekken te beginnen om te kijken naar een mogelijke samenwerking met de autonome hogeschool. Dat is gisteren trouwens door de raad van bestuur nogmaals bevestigd.

Dat voor wat de leerlingencijfers betreft.

Ik kan er ook nog aan toevoegen dat onze centra voor volwassenonderwijs buitengewoon succesrijk zijn. Niet alleen de scholen die wij van oudsher hebben - Assenede, Eeklo, Gent - zitten bomvol en daar moeten wij kandidaat-cursisten weigeren.

Ook de nieuwe gemeentelijke scholen voor volwassenonderwijs die wij hebben overgenomen groeien.

Dat komt doordat wij kwaliteitsonderwijs aanbieden, dacht ik, mede gesteund of gedragen door het degelijk pedagogisch materiaal dat we jaar in jaar uit aanschaffen, onder andere op het vlak van informatica. Dat brengt met zich mee dat al die scholen het schitterend doen en dat het leerlingenaantal daar explosief groeit.

De interpellant stelt, verwijzend naar het aspect van doelgroepenleerlingen, dat men hem zou geweigerd hebben van die cijfers te geven.

Ik ben mij daar niet van bewust.

Misschien is mijn antwoord in de commissie als dusdanig geïnterpreteerd, maar ik kan de interpellant geruststellen.

Trouwens, ieder raadslid heeft het recht van over om het even welk document te beschikken. Als u dus naar de administratie gaat, zal men u graag die cijfers geven. Het is alleen zo dat het probleem van doelgroepenleerlingen eigenlijk alleen maar in het Gentse bestaat en dat wij een uitgebreide samenwerking hebben met de andere netten. Wij hebben trouwens een overeenkomst gesloten onder leiding van professor Verhelle die de werkgroep leidt en die de problematiek begeleidt. Wij zijn in die werkgroep permanent aanwezig en u kunt daar die cijfers krijgen. Wij hebben trouwens in het verleden bijzondere middelen ter beschikking gekregen vanuit het departement Onderwijs om die problematiek te gaan bekijken.

Wat betreft het weigeren van cijfers, ben ik er mij niet van bewust. Als het zo is overgekomen is het verkeerd overgekomen. Als u ze wilt, kunt u ze krijgen, om het even wanneer en op om het even welk moment, Mijnheer Veys.

Ten slotte blijft er nog de problematiek die even is aangeraakt rond drugs, vandalisme, enz....

De interpellant stelt dat wij geen eigen initiatieven zouden nemen.

Wel, hij is nieuw en zijn onwetendheid is hem derhalve vergeven. Maar hij moet eens de moeite doen van de mensen van de PIBO daarover te raadplegen. Wij hebben pedagogische adviseurs die daar dagdagelijks mee bezig zijn. Wij hebben verpleegsters in de scholen die daar dagdagelijks mee bezig zijn, die daar speciaal voor opgeleid zijn, die daarvoor bijgeschoold zijn en die leefsleutels vormen. We hebben ook nog de groene leerkrachten. We hebben leerkrachten opgeleid om druggebruik bij leerlingen en jonge kinderen te herkennen. Dat wordt bijgeschoold. Wij zitten in samenwerkingsverbanden in Oudenaarde onder andere samen met de dienst Welzijn, waar het parket, de politie, welzijnswerkers en scholen in aanwezig zijn.

Ik kan u een hele waslijst van initiatieven opnoemen waar wij mee bezig zijn.

Zeg dus niet dat er geen initiatieven zijn. Uiteraard kan men dat niet alleen. Meen heeft raakpunten nodig omdat men als school uiteraard ook niet alleen staat. Een school is geënt in een maatschappelijke context en elk van de componenten moet zijn bijdrage leveren om die aspecten te benaderen.

Naar vandalisme toe weet ik niet direct wat u bedoelt.

Als men dat binnen het schoolgebeuren bekijkt, wordt het allicht moeilijker om met jonge volwassenen om te gaan.

In onze tijd kregen wij een peer op ons oor en was het gedaan met spreken. De ouder en de leraar hadden altijd gelijk.

Dat gaat nu niet meer.

Men moet ze overtuigen met argumenten en voor sommigen is dat moeilijk.

Maar dat betekent nog niet dat we met vandalisme te doen hebben.

Men heeft uiteraard al wel eens vernielingen. Er wordt op een bank gekrast, enz... Dat zijn allemaal dingen waar we blijvend aandacht aan besteden, maar in die zin zijn er dus tal van aandachtspunten die in de beleidsnota aan bod zullen komen en waar we dieper zullen ingaan op al die aspecten, zoals spijbelen.

Ook daar hebben wij een project uitgewerkt samen met het Vlaams gewest en met de CLB's. Daar hebben wij twee jaar lang speciale middelen voor gekregen. Wij zijn individueel elke afwezigheid gaan volgen, wij hebben de ouders verwittigt, conclusies getrokken en hebben leerlingen individueel begeleid telkens wanneer er een spijbelprobleem was.

Ik zou dus zeggen dat als u dat allemaal nuchter bekijkt het zeker niet zo is dat we er niets aan doen.

Maar ik vermoed dat onwetendheid aan de basis ligt van zo een goedkope uitspraak.

Ik zou het daarbij willen laten, Mijnheer de Voorzitter,

Dank u.

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U heeft het goed geraden, Mijnheer de Gedeputeerde. De geest van professor Van Sumere is hier aanwezig en hij heeft mij de voorstellen van de universiteit doorgespeeld.

Maar ik zou er toch willen aan toevoegen dat als ik mij de moeite getroost heb om een paar uur te besteden aan het samenstellen van een tekst hieromtrent, en rond die vraag, het niet alleen is omwille van professor Van Sumere maar dat het ook is omdat ik persoonlijk overtuigd ben van de waarde en het nut van het wetenschappelijk onderzoek, in de eerste plaats, en, in de tweede plaats, omdat ik mijzelf toch nog een beetje schatplichtig voel aan die Gentse Alma Mater waar ik mijn opleiding genoten heb.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik zou u willen dank zeggen voor de toezegging van de fondsen voor de universiteit en ik denk dat het een wijs besluit is de universiteit het initiatief te laten van het ventileren van het bedrag over de projecten.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou mijn waardering willen uitspreken voor de inspanningen die de provincie Oost-Vlaanderen doet om de kosten voor de ouders bij schoolgaande kinderen in de hand te houden. Ik wil nog opmerken dat bij de problematiek die door de collega van de SP, maar ook door de gedeputeerde geschetst is, men als het ware komt tot drie categorieën mensen, namelijk degenen die het :

1. kunnen betalen, waarvoor er effectief geen probleem zal zijn ;
2. niet kunnen betalen, waarvoor de provincie kan tussenspringen ;
3. wel kunnen betalen, maar het niet doen en voor andere prioriteiten kiezen. Maar dan kan men de vraag stellen in hoeverre de provincie daar kan aan verhelpen.

Ik wil hem ook bedanken voor de grondige toelichting bij de leerlingcijfers en de verduidelijking. Ik zal hem ook toezeggen dat ik met graagte mij zal verdiepen in de werking van het PIBO en ik kijk alvast uit naar de beleidsnota inzake onderwijs.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil er op wijzen dat ik niet gesproken heb over drie categorieën mensen. Ik zou het niet wagen. Wel van drie categorieën kosten.

SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN

De heer voorzitter

Mijnheer Anthuenis, er is me medegedeeld dat u afziet van uw tussenkomst. Dank u, voor de hoffelijke mededeling bij voorbaat. Dan is het woord aan collega Marginet.

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter,
Collega Veys zal zijn plaats innemen.

De heer voorzitter

We luisteren.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Collega Marginet had gevraagd om de 3 punten ineens te behandelen die hij voor het hoofdstuk 'Sociaal debat' had voorzien. Ik weet niet of dat mogelijk is.

De heer voorzitter

Wat denkt u, Mijnheer de Gedeputeerde ? Akkoord ? Geen bezwaar van de raad ? Ga uw gang, Mijnheer Veys.

De heer Veys, namens de heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor de begroting van 2001 wordt de – weliswaar luttel – som van 10 000 BEF voorzien voor het uitreiken van een 'Provinciale Prijs Gelijke Kansen'. Bij de toelichting daarvan lezen we : "Het betreft hier eigenlijk een pro memorie inschrijving. Een reglement moet nog worden uitgewerkt".

Het is grappig omdat we niet weten wat het is, hoe men te werk zal gaan, waarom, wanneer, ..., maar daar het voor het 'Heilig Gelijk van de Gelijke Kansen' is, moet het maar eens worden voorzien. Wordt het een trofee, een kleine financiële prijs of gewoon een gezellige receptie, dat zien we later dan wel weer.

Het doet me denken aan een uitverkoop. In vele winkels lees je dan 'op = op'.

Of ... heeft u ook plannen ? Dewelke, zou ik dan graag weten. Inzake de opsplitsing van de dienst Welzijn/Minderheden heeft het ene niets met het andere te maken. Kunt u me verklaren waarom die splitsing is gemaakt ?

En dan zijn laatste vraag.

Waarom zou een bepaald bedrag niet ingeschreven zijn ? Het samenwerkingsinitiatief van de beschutte werkplaatsen. Vorig jaar was er nog 2 500 000 BEF voorzien voor beschutte werkplaatsen en nu niets meer.

Gaat er een gelijkaardig bedrag naar een ander deelaspect van de gehandicaptenzorg of valt dit gewoon weg ?

Tot daar de vragen van collega Marginet.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tijdens de commissie 'Sociale zaken' van 7 juni van dit jaar namen we kennis van een beleidsplan 'Ondersteuning van regionaal overleg en samenwerking in de welzijnssector in Oost-Vlaanderen'. Het was – alle commissieleden waren toch wel even onder de indruk - een zeer indrukwekkende inventaris (76 pagina's dik) van de structuren waar de provincie in vertegenwoordigd is of op de één of andere manier bij betrokken is, waar gedeputeerden, provincieraadsleden, maar vooral ook vele van onze ambtenaren, bij betrokken zijn.

Wanneer we even doorbladeren en kijken naar de structuur, dan stellen we vast dat het gaat om tientallen overlegplatformen, platformen, koepels, adviesraden, adviescommissies, werkgroepen en stuurgroepen. Alle soorten namen komen voor, die onderzoeken adviseren en coördineren, op tal van domeinen met betrekking tot het algemeen welzijn, regionaal welzijn, kansenbeleid, huisvesting, gehandicaptenzorg, jeugd (welzijn), bijzondere jeugdbijstand, seniorenbeleid, gelijke kansen, gezondheidspromotie, middelenmisbruik, minderheden en ik vergeet er waarschijnlijk nog enkele. Het is – en dat is ook gezegd in de commissie – zeker een goede zaak dat we over deze inventaris beschikken, maar ik denk ook dat we ons de vraag moeten stellen wat we er nu verder mee moeten doen. Dat we ons de vraag moeten stellen of het wel allemaal efficiënt is wat we doen, of we niet met veel te veel bezig zijn. Met andere woorden, moeten we geen keuzes maken en ons concentreren op bepaalde wel omliggende thema's ?

Bijna elk jaar bij de begrotingsbesprekingen, wordt in tussenkomsten gepleit voor nieuwe initiatieven, wat dan vaak – vooral als het over tussenkomsten vanuit de meerderheid gaat – enkele maanden of jaren later leidt tot het stemmen van een nieuw subsidiereglement en de oprichting van een nieuwe overleg- of adviestructuur, een nieuw platform of een stuurgroep.

Onze betrokkenheid bij de vele structuren hangt dan ook nauw samen met onze subsidiereglementen die wij stemmen. Die zijn quasi ontelbaar geworden. Ook hier kunnen we dezelfde vragen stellen. Moeten we werkelijk zoveel initiatieven en noden subsidiëren ? Moeten we ook hier geen keuzes maken en onze budgetten toespitsen op mindere, maar grondigere ondersteuning van welbepaalde specifieke noden ?

DEBATTEN

Ik zou dan ook willen vragen aan de bevoegde gedeputeerde om niet alleen een inventaris op te stellen van alle subsidiereglementen in de sector Welzijn en Gezondheid - die inventaris bestaat heel waarschijnlijk - maar ook om al deze subsidiereglementen en hun toepassing eens grondig te analyseren in hun werking. Daarnaast dient ook onderzocht te worden of ook andere instanties ondersteuning geven. Subsidieert ook de gemeente welbepaalde initiatieven, de Vlaamse overheid of de federale overheid? De provincie ondersteunt bijvoorbeeld de mantelzorg op diverse vlakken. Sommige gemeenten doen dit ook. Volgend jaar treedt de eerste fase van de Zorgverzekering in werking. Althans dat hopen we. Het zou interessant zijn te onderzoeken wie, wat en hoeveel geeft aan particulieren voor eenzelfde opvang en eenzelfde verzorging. Moeten wij ons niet de vraag stellen of wij werkelijk vanuit 3 verschillende niveaus ongeveer dezelfde noden gaan ondersteunen? Is dit efficiënt beleid?

De vraag dient dan ook gesteld: op welk niveau, welke noden het best worden ondersteund. Zo duikt elk jaar opnieuw de vraag op, of de provincie ook het inrichten van fuifzalen en het aanpassen van die zalen aan de Vlaamse-reglementering moet ondersteunen. Als je het ons vraagt, dan vinden wij dat dit in de eerste plaats een taak is voor de steden en de gemeenten, die in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de ondersteuning van het lokale jeugdwerk, de fuifzalen en dergelijke meer. Gaat het over regionale of grote initiatieven dan is dit een andere zaak.

Ik vind echter, Mijnheer de Gedeputeerde, dat we deze oefening eens moeten maken. We moeten provinciale kerntaken in de sector Welzijn en Gezondheid niet meer uitstellen. In afwachting van de resultaten van dit onderzoek en van de keuzes die we misschien zullen maken, zou er een moratorium moeten komen op nieuwe initiatieven, subsidiereglementen, adviescommissies, overlegplatformen, werkgroepen en stuurgroepen om een duidelijk zicht te krijgen van waar we allemaal mee bezig zijn. Mijn vraag is heel eenvoudig. Is deze deputatie bereid om daar op korte termijn ernstig werk van te maken en in afwachting van de resultaten en de conclusies van het onderzoek, een moratorium op nieuwe initiatieven in te stellen? Deze oefening zullen we misschien toch moeten doen alvorens het grote debat over de kerntaken van de provincies wordt gevoerd.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vandaag de dag is het gelijkekansenbeleid niet meer weg te denken van het politieke toneel en ik weerhoud uit het jaarboek 1999 dat het Oost-Vlaamse provinciebestuur sedert begin de jaren '90 tevens de noodzaak inzag van een gelijkwaardige betrokkenheid van mannen en vrouwen op alle maatschappelijke domeinen en beslissingsniveaus.

Het Oost-Vlaams provinciaal gelijkekansenbeleid was geboren!

Het feit dat hier beleidsmatig op alle niveaus nog steeds aandacht aan geschonken wordt zegt evenveel over de bereikte resultaten: het einde van de tunnel is dus nog lang niet in zicht. Inzake politieke besluitvorming beweren zelfs nog een te groot aantal zeer bekwame mannen, jawel vrouwelijke Collega's, dat er geen bekwame vrouwelijke politica te vinden zijn!

Het moet gezegd dat men bij de ene politieke familie die zoektocht vlugger staakt dan bij de andere!

U zal mij dus niet horen zeggen dat het gelijkekansenbeleid in de provincie Oost-Vlaanderen een overbodige luxe is, toch naar mijn gevoel moet het meer zijn dan een exclusieve aangelegenheid tussen mannen en vrouwen.

Rekening houdend met alle maatschappelijke ontwikkelingen stellen we toch vast dat ook andere groepen wegens hun afkomst, seksuele geaardheid of handicap, af te rekenen hebben met een feitelijke discriminatie of met onvoldoende gelijke, persoonlijke en maatschappelijke kansen.

Zonder afbreuk te willen doen aan de realisaties die reeds tot stand kwamen, meen ik dat we slechts van een volwaardig 'gelijkekansenbeleid' kunnen spreken indien er ook oog is voor minderheden en dan heb ik het niet alleen over de etnisch-culturele minderheden.

Bij laatstvermelde groep verricht de dienst Minderheden in onze provincie trouwens nuttig en ondersteunend werk.

Maar waarom niet dezelfde ondersteuning bieden ten aanzien van bijvoorbeeld holebi's die nog te vaak op onbegrip en vooroordelen botsen, die hun gelijke rechten en kansen in het gedrang brengen ?
Hiermee is het lijstje nog lang niet af !

Kortom, Geachte Gedeputeerde, een denkoefening of het Oost-Vlaams gelijkekansenbeleid niet aan een heroriëntering toe is.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega Melissa Van der haeghen.

Mevrouw De Block – De Vos

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vorige legislatuur zijn impulsen uitgegaan vanuit de sociale commissie naar een geïntegreerd beleid : zoals onder meer het gelijkekansenbeleid. Zoals uzelf heel goed weet is dat niet van een leien dakje gelopen en dankzij uw steun is deze commissie ad hoc tot stand gekomen.

Ik was bijzonder verontwaardigd toen bij het begin van deze legislatuur terug deze commissie gelijke kansen ad hoc werd geïnstalleerd.

Voor mij is dit in het jaar 2000 op zich discriminerend.

Daarom stel ik voor om gewoon het artikel 18 van het reglement van inwendige orde van deze provincieraad te wijzigen wat betreft : "Daarnaast worden 8 commissies opgericht te vervangen door 9 commissies". Door deze wijziging kan deze commissie volwaardig functioneren.

Ten slotte hoop ik, dat deze volwaardige commissie zal bijdragen tot een volledige integratie van gelijke kansen in het provinciaal beleid en ook een voorbeeldfunctie zijn voor de gemeentebesturen, wetende dat dit alles is gestoeld op een mentaliteitswijziging en goodwill. Ik heb ook dit voorstel gedaan in de commissie waar het stilzwijgend werd goedgekeurd !

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst in deze begrotingsbespreking omvat eerder een algemene suggestie ten opzichte van het provinciaal Welzijnsbeleid. Ik ben te recent provincieraadslid om op de verschillende deelaspecten van het sociaal beleid inhoudelijk gefundeerd te kunnen ingaan, doch zou bij deze willen vragen dat het sociaal beleid op provinciaal niveau blijvend oog heeft voor de rol van het hele veld van vrije organisaties, 'het middenveld'.

Het mag niet zijn, dat in een problematiek van stijgende belastingdruk het eventueel afremmen of saneren van de uitgaven - bijvoorbeeld met betrekking tot de provinciale inspanningen tot nu toe geleverd voor gezins- en bejaardenzorg - een prioritaire reflex zou zijn van 'bescherming van deze en andere uitgaven'. Deze uitgaven zijn de ristoro naar de Oost-Vlaamse bevolking en komen bovendien ten goede aan de meest zorgbehoevenden.

In het algemeen gesteld, zijn de vrije sociale organisaties en socio-culturele verenigingen de plaats bij uitstek waar gemeenschapsvorming gebeurt. Zij bieden de mogelijkheid een omgeving te creëren waar mensen een ruimere inzet kunnen betonen, zelfredzaamheid ontwikkelen, verantwoordelijkheid opnemen. Het is een rijk scala van mensen die aan zichzelf als het ware niet genoeg hebben, maar nieuwe andere dingen willen doen, vrienden kunnen maken, hun waarden en opvattingen verdiepen en solidariteit kunnen ontwikkelen met andere woorden ten volle mens zijn in relatie met anderen.

DEBATTEN

Dit is in mijn ogen de basis van democratie. Ook professor Elchardus verwijst in een recente studie naar de rol van verenigingen en het vrijwilligerswerk voor de versterking van de democratie en het noodzakelijke sociale weefsel. In een samenleving waar tendensen als verminderde communicatie, toenemende aandacht voor eigen belang, individualisme, dalende solidariteit zich aftekenen, zijn mijn inziens vooral vrije sociale organisaties nodig die meer doen dan alleen over het specifieke eigenbelang spreken maar de emancipatorische gedachte inhoud geven en zorgen voor een democratisch gehalte in de samenleving.

De inzet van tien- en honderdduizenden leden zijn van enorme betekenis voor de weerbaarheid en de daadkracht van onze maatschappij. Niet verder denken dan in termen van individu versus overheid versterkt onze samenleving niet. Daarom een algemeen pleidooi voor verdere beleidsaandacht voor het sociale weefsel als buffer tussen het individu en overheden, instellingen en diensten.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u zeer hartelijk, Collega Willems.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan vandaag korter zijn dan ik oorspronkelijk had gepland aangezien die problematiek reeds gedeeltelijk behandeld is geweest vorige week. Ik had inderdaad een tussenkomst aangekondigd die als volgt was omschreven : "Bedenkingen bij de verdere vermindering van het budget voor de ondersteuning projecten 'duurzame ontwikkeling', bedenkingen betreffende het 'globale beleid' inzake duurzaamheid van de provincie, zowel intern als extern. Wat zijn de plannen inzake duurzaamheid voor de komende 6 jaar en welke doelstellingen en plannen heeft de provincie terzake" ?

Zoals gezegd is daar vorige week naar aanleiding van de tussenkomst van fractieleider Lockefeer reeds voor een deel op geantwoord. De provincieraad heeft enkele jaren geleden beslist om projecten duurzame ontwikkeling in onze provincie te ondersteunen. Er werd initieel een budget voorzien van 5 000 000 BEF. Er was afgesproken en geregeld dat de derde commissie de projecten zou adviseren aan de bestendige deputatie die de beslissingen nam. We hebben in de loop der jaren een aantal schitterende projecten gezien. Ik kan bijvoorbeeld verwijzen naar het milieuvriendelijk, maximaal duurzaam ontworpen magazijn van de Wereldwinkels aan de Dampoort. Maar we moeten ook eerlijk zijn, dat vaak nadien bleek dat er ook minder gelukkige projecten bij waren. Ik zal die niet opsommen. Het budget van 5 000 000 BEF werd in 2000 verlaagd tot 3 000 000 BEF en voor volgend jaar wordt voorgesteld om dit te verlagen tot 1 000 000 BEF. Terzelfder tijd werd het budget voor duurzame projecten in het kader van de ontwikkelingssamenwerking in dezelfde mate verhoogd. Laten we zeggen een interne verschuiving. Op zich is het positief om duurzame projecten te ondersteunen via ons beleid ontwikkelingssamenwerking, maar de vraag rijst : "Wat mogen we verwachten in het kader van het provinciaal beleid hier in Oost-Vlaanderen, hier in eigen huis ? Hoe zal de provincie duurzame initiatieven verder ondersteunen ? Wat zal de provincie doen om haar beleid in een duurzame richting te sturen ? Vermoedelijk bestaat er al een antwoord of een aanzet hiertoe in het document dat vorige week door de deputatie werd besproken en waarnaar verwezen werd door gedeputeerde De Padt in antwoord op een tussenkomst van collega Lockefeer. We hebben nog geen kennis genomen van dit document, maar we hopen dat het in ieder geval aanleiding zou kunnen geven tot een grondig debat in de commissie maar ook in deze raad. Misschien kan de gedeputeerde vandaag reeds een tipje van de sluier oplichten.

Dank u.

GEZONDHEIDSZORG

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet evident, voor een nieuw verkozen raadslid, nog maar pas in het bezit gesteld van de begrotingsboeken en documenten, een tussenkomst te wagen, naar aanleiding van de bespreking van de begroting. Ik loop inderdaad gevaar opmerkingen te maken of voorstellen te formuleren die reeds werden besproken misschien zelfs gerealiseerd.

Men zal mij dus bij voorbaat verontschuldigen, en ik beloof in de toekomst, Mijnheer de Voorzitter, om beter gefundeerd uit de hoek te komen, van zodra ik meer in detail en in het veld heb kennisgemaakt met de werking en de organisatie van de provinciale diensten.

Mijn tussenkomst gaat uit van mijn permanente zorg en bekommernis voor het welzijn van de Oost-Vlaamse jongeren.

De provinciale begroting voorziet enkele bedragen, die tot doel hebben een kader te scheppen om aan drugpreventie te doen en projecten te ondersteunen die tot doel hebben het middelenmisbruik onder controle te krijgen.

Vrij recent (1996) heeft men ingezien dat het provinciebestuur een essentiële opdracht te vervullen heeft in het drugbeleid en de preventie in Oost-Vlaanderen.

Als ik het goed begrijp, werd voor het jaar 2000 bijna 11 000 000 BEF voorzien voor preventie van het middelenmisbruik en verslavingszorg.

Het grootste deel van dit bedrag ging naar het Provinciaal Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Drugpreventie in Zuid-Oost-Vlaanderen (4 900 000 BEF).

Voor het project Case-management, intake-overleg en zorgcircuit middelenmisbruik werd 2 000 000 BEF uitgetrokken (in het kader van de samenwerking met het Provinciaal Overlegplatform Oost-Vlaanderen Geestelijke Gezondheidszorg. De rest van de initiatieven zoals het lokaal drugoverleg, het centrum voor alcohol en andere preventiehuizen en de lokale projecten in Sint-Niklaas en Lokeren werden eveneens ondersteund.

In het voorstel van begroting zijn er slechts 2 items die expliciet naar drugs verwijzen, namelijk de intergemeentelijke samenwerking (5 000 000 BEF) en samenwerking met het Provinciaal Overlegplatform Oost-Vlaanderen Geestelijke Gezondheidszorg (2 000 000 BEF).

Er gaat ook een klein deel, via een project bijzondere jeugdinitiatieven naar het Comité tegen Drugs, dat voornamelijk in het Meetjesland rond het Keep it Clean-project, jongeren wil aansporen tot het afwijzen van drugs en tot matig alcoholgebruik bij het bezoek aan jeugdclubs, jongerencafés en discotheken.

Dit laatste wil ik slechts aanhalen om te bewijzen dat in de streek die ik hieronder wil omschrijven, reeds 4 jaar en in samenwerking met scholen, jongerenbewegingen en politiediensten, projecten lopen.

Concreet wil ik deze raad vragen, naar het voorbeeld van Zuid-Oost-Vlaanderen, een intergemeentelijke samenwerking te organiseren en te subsidiëren in Noord-Oost-Vlaanderen. Het betreft hier een samenwerkingsverband tussen alle gemeenten ten westen van het kanaal Gent-Terneuzen en ten noorden van het bestaande samenwerkingsverband. Men kan in dit verband aansluiten bij het voorstel dat vorige week binnen het vijfhoeksoverleg, dus met burgemeesters, politiecommissarissen, brigadecommandanten van de rijkswacht, de procureur en de gerechtelijke politie, werd geformuleerd, in de IPZ-zone Lovendegem, Waarschoot, Zomergem en Nevele.

Het is dus de bedoeling om grote delen van het gerechtelijk arrondissement Gent-Eeklo in het project te betrekken, en aldus ons de samenwerking te kunnen garanderen van de procureur des koning en de diensten van het parket. Een samenwerkingsverband moet het inderdaad zijn met het parket, de rijkswacht en politiediensten (al of niet verenigd), de gemeentebesturen, de scholen, de jeugdorganisaties, de welzijnswerkers, ...

Het betreft hier eigenlijk de zone groot-Meetjesland : gemeenten in het landelijk gebied met een eigen specifiek profiel. Eigenlijk een beetje een 'zwart gat' gekenmerkt door een onderaanbod van initiatieven in het kader van het drugbeleid.

DEBATTEN

De bestaande regionale en lokale initiatieven zoals daarjuist nog geciteerd, moeten verder kunnen georganiseerd worden. Zij hebben echter nood aan professionele ondersteuning. Zo moeten er meer info-avonden kunnen georganiseerd worden rond het thema, tentoonstellingen, filmvoorstellingen, brochures, ... noem maar op. Zo moet er permanent overleg mogelijk zijn tussen de gemeenten, de politie en de veldwerkers. Er moeten meer acties komen en ze moeten op elkaar afgestemd worden. Scholen en opvoeders hebben duidelijk nood aan professionele steun (een structurele onderbouw met vrijgestelden, veldwerkers) en moeten een aanspreekpunt kunnen vinden.

Ik wil hier niet de discussie aangaan inzake het al of niet legaliseren van softdrugs. Het voorstel heeft niets te maken met de roep naar depenaliseren van het bezit, gebruik en voor sommigen zelfs de verkoop van softdrugs (althoewel ik bijzonder ongelukkig ben met deze voorstellen). Het gaat er mij om, om de middelen ter beschikking te stellen : om jongeren te overtuigen geen drugs te nemen (of om ze verantwoord te leren omgaan met genotsmiddelen) en om het preventiewerk wetenschappelijk te ondersteunen. Trouwens de in aantocht zijnde drugnota van de regering zal ons allen verplichten intensiever met drugpreventie bezig te zijn. Een verbod is eenvoudig, een open deur, zelfs al staat ze maar op een kier, moet stevig in de hand gehouden worden.

Ik stel dus voor de gemeenten van Noordoost-Oost-Vlaanderen, te starten met de bovengenoemde LOWAZONE - een intergemeentelijk samenwerkingsverband voor drugpreventie - op te richten. Het moet een vereniging zijn die tot doel heeft het gebruik van legale en illegale drugs onder controle te krijgen, misbruik te voorkomen en/of het gebruik te stoppen.

De bevoegdheden van deze vereniging moeten zeer ruim zijn. Zij moet in elk geval toelagen kunnen ontvangen, subsidies kunnen uitdelen om specifieke projecten te kunnen ondersteunen, arbeidsovereenkomsten kunnen afsluiten en medewerkers in dienst nemen.

Voor de statuten en de methodiek kan men zich baseren op het bestaande PISAD. Het is echter belangrijk dat men niet talmt met de opstart. Daarbij hoop ik dat in Het Meetjesland, de zaken sneller kunnen georganiseerd worden dan in Zuid-Oost-Vlaanderen. Dit zou moeten kunnen aangezien men een goedwerkend voorbeeld heeft (dat is grotendeels ook aan u, Mijnheer de Gedeputeerde Van Der Meiren, te danken).

Tenslotte is het erg belangrijk dat er een breed forum wordt ingericht en dat naast de gemeenten, de provincie, en het parket ook alle scholen, de drugpreventieorganisaties, de zorgverleners, de jeugdorganisaties, ... zouden mee participeren.

Daarom verzoek ik de deputatie om aan de administratie opdracht te geven het dossier op te starten en in een tweede fase in de begroting of begrotingswijziging, voldoende middelen te voorzien.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Ongeacht appreciatie over de inhoud of niet, maar ook aan u, zeer Geachte Collega Lampaert, mijn gelukwensen. Het begon wat moeilijk met die micro, die u trouwens nog blijft uitnodigen om constant het woord te nemen.

Gelach

Iets wat u met mate, maar wanneer het u zint, moet doen. Proficiat ook met uw eerste toespraak. Nu hebben we de belangrijke punten 'Sociale en gezinsvoorzieningen en Gezondheidszorg' overlopen en komen we ten slotte tot de 'Jeugdproblematiek'.

JEUGDZORG

De heer voorzitter

Het gaat dus niet. U hebt geen enkele microfoon daar in uw onmiddellijke buurt ? Kom, we vergaderen verder. De akoestiek is uitstekend. Ik ben ervan overtuigd dat de heer Veys een sterk stemgeluid heeft. Wat hij zal zeggen dat weten we nog niet. We luisteren. Men moet dat kunnen maken.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 In deze provincieraad zetelen stuk voor stuk verkozen politieke mandatarissen, maar het gevoerde beleid dient mijns inziens het partijpolitieke niveau te overstijgen. Zeker als het gaat over het beleid naar de jongeren toe. Ik had dan ook graag vernomen op welke wijze vanuit de deputatie hierop wordt toegezien en welke maatregelen voorzien worden bij inbreuken daarop. Ik denk trouwens dat dit een belangrijk signaal zou zijn naar de jeugd en het jeugdwerk in het bijzonder. De verleiding is namelijk groot om aan partijpolitiek te doen en ik wens hier dan ook een pleidooi te houden om hierin een extreme voorzichtigheid aan de dag te leggen.
 Dank u.

De heer Joris, namens de heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 De subsidies voor het jeugdwerk in uitvoering van het provinciale jeugdwerkbeleidsplan stijgen van 10 000 000 BEF in 1999, naar 15 000 000 BEF in 2000 tot 17 700 000 BEF voorzien in 2001. Dit is louter een vaststelling, geen kritiek. Ik stel vast dat u 1 000 000 BEF daarvan voorziet om 'een project te ondersteunen vanuit de bijzondere jeugdbijstand'. Technisch gezien is er niets aan de hand. Dit gebeurt wel meer. Toch vind ik het hier een beetje een blanco cheque. Of heeft u enige commentaar, enige uitleg ? Kan u ons misschien aangeven in welke richting die subsidie zou gaan ? Heeft u concrete plannen die iets minder vaag zijn dan die nietszeggende omschrijving ? Om wat voor project gaat het ? Wat houdt die ondersteuning in ?
 Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,
 Niettegenstaande ons grote vernieuwingswerken dit jaar zijn afgelopen, moet ik zeggen qua geluidsinstallatie is het van voor de oorlog. Men moet nu spreken zonder micro ! U moest eens weten aan wat ik allemaal dacht ...

De heer voorzitter

Moest ik zeggen aan wie ik allemaal dacht toen ik de vorige spreker hoorde spreken in dit halfroond...

Gelach

De heer Lootens

..., Mijnheer de Voorzitter, ik luister en ik heb niet de gewoonte om te discussiëren met de collega's van het Vlaams Blok over politiek op sociaal en jeugdvlak en zo meer. Hem aanhorend over zijn neutraliteit, dacht ik aan de uitspraak van collega Ivan Verleyen van 2 jaar geleden. Hij zei : "Ik gruvel van neutraliteit. Ik ben voor kleur in het politieke debat en dit komt terecht in het beleid". Dat is duidelijk. De politici beslissen en men voert uit. Ik sluit mij eens te meer aan bij wat de heer Liebaut zegt. Ook in het jeugdbeleid is neutraliteit verwerpelijk. Dat is nooit neutraal. Men kiest hier voor een beleid dat sociaal is en niet neutraal. Dat wou ik even zeggen over het beleid dat deze deputatie voert.
 Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Lootens. Er is een zacht applaus dat we hebben genoteerd.
 Probeer van op uw plaats, Mijnheer Veys.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de voorzitter, Geachte Collega's,
Reeds bij de vorige begrotingsbesprekingen werd de problematiek van de jeugdinfrastructuur aangekaart. Ik zou dan ook aan het provinciebestuur willen vragen dat de nodige maatregelen genomen worden voor de ondersteuning van het jeugdwerk om dit probleem te verhelpen. Mijn pleidooi is niet zomaar een vraag om het geld te steken in de renovatie van fuifzalen, maar ik denk dat er ook nood is aan coördinatie en overleg. Niet elke gemeente heeft nood aan een geschikte fuifzaal maar sommige gemeenten zouden kunnen samenwerken. Talrijke fuifzalen zijn eigendom van parochiale vzw's en daarom is dan ook overleg nodig met het bisdom. Werd de problematiek van de jeugdinfrastructuur in Oost-Vlaanderen, met name het beschikbare aantal fuifzalen en de toestand waarin ze verkeren, al ik kaart gebracht? Allemaal zaken waarin de provincie een niet onbelangrijke rol zou kunnen spelen. Ik sta trouwens niet alleen met deze vraag want ik verwijs hiervoor naar het memorandum van de provinciale adviesraad jeugd die daarin ook zijn nood klaagt.

Ik betreur dan ook de beperkte budgettaire ruimte die werd voorzien bij de opmaak van de begroting 2001 en ik zou dan ook naar duidelijke garanties willen vragen opdat bij de begrotingswijziging 2001 hieraan wordt tegemoet gekomen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

De heer De Dobbelaer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Graag zou ik even uw aandacht willen vragen voor een reeds decennialang aanslepend probleem, namelijk het enorme gebrek aan repetitielokalen voor popgroepen in onze provincie. Om u dit aan te tonen, schets ik kort de zoektocht van een doorsneegroep, op zoek naar een oefenruimte. Na de formatie van de band en de aanschaf van de nodige instrumenten en randapparatuur, wordt al vlug een eerste repetitiepoging ondernomen op één van de leden zijn of haar slaapkamer. Jammer dat na een kwartier reeds de buurman op de voordeur staat te bonken, redelijk ontevreden omdat zijn middagdutje ernstig wordt verstoord. De week daarop vinden wij onze rockers terug in een garagebox, enigszins in de woonwijk.

Nu staat echter na een halfuur niet alleen voornoemde buurman op de garagepoort te kloppen, maar tevens het voltallige wijkcomité met bijhorende petitie. Niet dat iemand iets heeft tegen deze jongelui hun tijdverdrijf, maar u kent dat wel.

Het meest ondernemende lid van de band legt zich niet zomaar neer bij de feiten en inderdaad, enkele weken later heeft hij in één of ander obscuur café, een heuse repetitieruimte gevonden.

Wanneer het eerste enthousiasme is verdwenen blijkt die ruimte niet meer dan een net groot genoeg bergkot te zijn. Reeds snel beginnen de eerste groepsleden met oordopjes op de repetitie te verschijnen, want op zo'n beperkte ruimte is het zelfgecreëerde volume absoluut niet te houden.

Wanneer de winter dan ook nog eens zijn intrede doet, blijkt er van verwarming helemaal geen sprake te zijn. Gedurende de wintermaanden mag men dan ook de vingervlugge gitaarsolo van de anders zo briljante snaartokkelaar van het ensemble wel vergeten.

U heeft het ondertussen al begrepen, Collega's, een band die het op die wijze 2 winters volhoudt, is zonder twijfel op weg naar het internationale sterrendom.

Gelukkig is niet alles kommer en kwel en zijn er dus recentelijk in Vlaanderen enkele projecten van de grond gekomen die wel hebben geleid tot de creatie van repetitielokalen die naam waardig. Deze projecten bewijzen trouwens dat de initiatieven uit verschillende hoeken kunnen komen. Zo heeft in Nieuwerkerken het gemeentebestuur, onder begeesterende leiding van hun schepen van Jeugd, zelf een repetitieruimte ingericht waar wekelijks 10 tot 15 bands naar hartenlust kunnen spelen.

Het jeugdcentrum 'Kadans' in Aalter is een ander voorbeeld van hoe het wel kan. Daar werd de kelderruimte van het reeds bestaande jeugdcentrum omgetoverd tot een toevluchtsoord voor jonge muziekbeoefenaars gaande van de meest traditionele rockers tot de meest experimentele technuten.

Toch blijven dit nog steeds lichtpuntjes in een nog veel te grote duisternis. Ook de contacten met de mensen van Poppunt Vlaanderen, een vzw die zich dagdagelijks bezighoudt met jongeren en popmuziek, hebben ons geleerd dat in heel onze provincie slechts letterlijk een handvol ruimtes beschikbaar zijn. Vooral het gebrek aan financiële middelen blijkt een enorm struikelblok te zijn.

Een stimulans vanuit de provincie zou dan ook meer dan welkom zijn. Een fonds dat subsidies zou verstrekken aan gemeenten, organisaties en privé-initiatieven, die op dit terrein actief zijn en voldoen aan een aantal vooropgestelde criteria kan drempelverlagend werken. Vanuit de begrotingspost 'subsidies ten behoeve van jeugdinfrastructuur' kan een eerste stap gezet worden naar de opstarting van zo'n fonds.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Ook voor u mijn gelukwensen en zeker ook voor diegenen die zich vandaag door de microfonen heen hebben geboord. Zeer goed. Ik denk dat we nu, tenzij nog iemand direct het woord vraagt, kunnen luisteren naar de gedeputeerde die onder meer naast het 'Culturele luik', belast is met in het bijzonder de 'Sociale politiek' van de provincie. Dan luisteren we nu naar de heer gedeputeerde Van Der Meiren. U hebt het woord, Mijnheer de Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal proberen heel kort te antwoorden omdat uiteindelijk ook de vragen, op een paar algemene bedenkingen na, relatief kort waren en dus op hun beurt vrij eenvoudig te beantwoorden zijn.

Ik heb dus naast een paar algemene bedenkingen rond wat sociaal beleid zou moeten zijn – zoals wij het overigens ook de voorbije jaren hebben uitgebouwd – geen fundamentele kritiek gehoord op het sociaal beleid en op zijn budgettaire vertaling zoals die vandaag voorligt, en dit stemt ons verheugd. Tenzij ik het niet allemaal zou begrepen hebben.

Ik zal proberen te antwoorden op de vragen in de volgorde zoals zij zijn gesteld. Gemakkelijk is dat natuurlijk niet omdat de verscheidenheid van de vragen vrij groot is.

Ik ga beginnen met de vragen van mijnheer Marginet in verband met de organisatie van een prijs Gelijke Kansen.

Ik verwijs naar de uitleg zoals die in de commissie is gegeven. Men mag niet stellen dat er niets zou zijn. De mensen die nieuw zijn kunnen het niet weten, maar mijnheer Marginet wel. Er zijn in de voorbije legislatuur een aantal commissievergaderingen specifiek daaraan gewijd geworden en er is wat we zouden kunnen noemen een voorlopig definitief ontwerp van mogelijke reglementering om zo een prijs op te zetten. Dus dit wordt vervolgd, hoofdzakelijk via de commissiewerking.

Er is slechts 10 000 BEF ingeschreven. Het is effectief een pro memorie-inschrijving. Maar ik denk dat wij dit al in het lang en het breed in de commissie hebben uitgelegd en het moet hier niet meer herhaald worden.

Wat betreft de afsplitsing van de dienst Minderheden wil ik er mijnheer Marginet op wijzen dat dit een beslissing is van deze provincieraad van 21 april 1999 en dat op dat moment de verantwoording waarom wij dit hebben gedaan ten volle is gegeven. Het is overigens door deze raad – zij het dan natuurlijk in de samenstelling van de vorige legislatuur – goedgekeurd. De bedoeling was om de dienst Minderheden zijn eigen positie binnen het bestuur, binnen de directie Welzijn te laten innemen. We hebben daar dan drie luiken, namelijk : de dienst Welzijn, in de algemene betekenis van het woord, de dienst Gezondheidszorg en de dienst Minderheden.

Dat er een bedrag van 2 500 000 BEF voor de beschutte werkplaatsen is weggevallen in 2001 is correct. Er staat nog altijd 28 000 000 BEF ingeschreven als ondersteuning voor de beschutte werkplaatsen. Die 2 500 000 BEF was een eenmalig bedrag voor een eenmalig initiatief dat overigens samen met Erov en met nog een paar andere partners binnen de provincie, met de vakbonden en met de beschutte werkplaatsen is opgezet met de bedoeling de beschutte werkplaatsen in hun economische context en in hun betekenis die ze kunnen hebben naar het bedrijfsleven, in de ruime zin van het woord, eens heel speciaal en heel positief in het licht te stellen.

DEBATTEN

Wij gaan dat uiteraard niet elk jaar hernemen. Dit zou ook zinloos zijn. Vandaar dat dit bedrag effectief niet meer opnieuw is opgenomen om de eenvoudige reden dat een eenmalig initiatief wanneer het voorbij is dan ook voorbij is.

Dat betekent evenwel niet dat in de toekomst dergelijke initiatieven, vergelijkbare of andere, niet opnieuw zouden kunnen worden opgezet. Maar de 28 000 000 BEF structurele ondersteuning naar de beschutte werkplaatsen blijft integraal in de begroting weerhouden.

Mijnheer Van Hecke heeft een zeer algemene, maar zeer belangrijke tussenkomst gehouden rond het welzijnsbeleid in de ruime zin van het woord. Ik denk dat u ten gronde gelijk hebt als u zegt dat wij ons zullen moeten gaan bezinnen over datgene waarmee we vandaag bezig zijn.

Persoonlijk vind ik dat wij er met zijn allen – en we zijn daar wel fier op. We zullen straks over de neutraliteit nog even een woordje zeggen –, althans ongeveer met 90 % van deze provincieraad, het sociale beleid hebben uitgezet, dit nu gedurende de laatste 10 jaar. We hebben dit altijd kunnen doen over de partijgrenzen en over de klassieke meerderheids- en minderheidspartijen heen. We hebben daar, toen de commissies nog volop konden functioneren omdat men zich aan afspraken hield, hoofdzakelijk via de commissie voorbereidende werking het sociaal beleid opgezet zoals wij het vandaag kennen.

Maar ik denk dat wij vandaag, na tien jaar ongeveer, aan een bezinning toe zijn.

Mede in de trend van inspraak zijn wij een resem commissies en adviesorganen gaan oprichten en het is dus goed voor onszelf dat we ze eens bij elkaar brengen, al was het maar om zelf eens vast te stellen over hoeveel adviesraden en commissies van deskundigen wij beschikken. Er zijn er enorm veel. Op zich is dat goed, natuurlijk. Men kan vanuit een beleid nooit goed genoeg geïnformeerd zijn van wat er op het veld leeft om een zo evenwichtig mogelijk en een zo goed mogelijk beleid op te zetten. Maar ik denk dat we er werk zullen moeten van maken en dat we zullen moeten gaan afbakenen waar wij zeer goed in zijn, waarin wij eventueel onmisbaar zouden zijn - voor zover dit zou kunnen - en waar wij minder goed in zijn en wat wij misschien in de toekomst niet meer zouden moeten gaan doen.

Maar dit zal, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, een discussie van vrij lange adem worden.

Wij gaan hier niet over één nacht ijs kunnen gaan. Ik wil wel, wat mezelf betreft, een tipje van de sluier lichten.

Ik ben echt blij met uw tussenkomst.

Persoonlijk vind ik dat wij ook binnen ons welzijnsbeleid - naast een aantal schitterende dingen die we aan het doen zijn en die vooral zeer concreet zijn en op het veld merkbaar zijn - misschien de laatste tijd wat te snel op net iets te theoretische concepten zijn ingegaan. Maar wij gaan daarover discussiëren. Wij gaan daarover van mening wisselen.

Ik weet het eigenlijk niet en ik durf dat niet zo affirmatief stellen, maar misschien wel.

Alles moet vandaag vernieuwend zijn, of het is niet goed. Het moet in netwerk zitten, of het is niet goed.

Ik zeg soms : "Wij zullen op een bepaald ogenblik een netwerk moeten oprichten om ervoor te zorgen dat de netwerken nog net kunnen werken."

Dus misschien zijn we ons daar een stuk aan in het verliezen.

Maar ik neem geen standpunt in vandaag. Ik wil wel gerust zeggen dat wij met volle bereidheid en enthousiasme dit debat zullen kunnen voeren, dit op de allereerste plaats in de commissie, hoop ik, in alle vrijmoedigheid, om er dan, al is het maar met een begin van voorstellen, mee naar deze raad te komen.

In ieder geval vind ik deze tussenkomst een zeer boeiende tussenkomst omdat zij een aanzet kan zijn tot effectief een verfijning, een uitverfijnen van een beleid dat in wezen een goed beleid is.

Maar het is niet omdat een beleid een goed beleid is dat het niet aan verfijning en bijsturing zou kunnen toe zijn.

De tussenkomst van mevrouw Van der haeghen ging over het gelijkekansenbeleid. Dat is moeilijk. Het is moeilijk omdat ik mij in die tussenkomst terugvind en ik, Mijnheer de Voorzitter, met meer dan binnenpretjes heb gezeten toen ik mevrouw Van der haeghen die tussenkomst heb horen houden. Natuurlijk is gelijkekansenbeleid gelijk aan emancipatiebeleid. Natuurlijk is dat veel meer en moet dat een emancipatiebeleid zijn. Trouwens, alle sectoren, van welk beleid ook, en op welk niveau ook, zou eigenlijk altijd - en heeft het meestal ook wel - de reflex moeten mee hebben van wat zit daar nu aan emancipatorische mogelijkheden in voor die groepen in de samenleving die binnen dit segment van de samenleving, of binnen het geheel, het moeilijker hebben omwille van allerlei omstandigheden dan andere groepen ?

Natuurlijk moet dit een reflex zijn die veel ruimer ligt dan natuurlijk de vanzelfsprekendheid waarmee dit binnen een sociaal beleid moet gebeuren. Maar het moet evenzeer binnen alle andere sectoren gebeuren. En natuurlijk is gelijk kansen meer dan gelijke kansen van vrouwen en mannen.

Dat is nogal duidelijk.

Maar het is wel zo dat bij de oprichting van de commissie Gelijke Kansen en waarin de voorzitter inderdaad een vrij determinerende rol heeft gespeeld - collega's die het hebben meegemaakt, kunnen even gaan putten in hun herinnering - men de keuze gemaakt heeft om, althans in de fase waarin we nu nog zitten, voorrang te geven aan de gelijke kansen tussen vrouwen en mannen. Maar daarmee is niet gezegd natuurlijk dat gelijkekansenbeleid zal eindigen met alleen maar aandacht te hebben voor mannen en vrouwen.

U hebt eventjes zijdelings de problematiek van de holebi's aangehaald.

Ik kan u wel zeggen dat wij vrij actief zijn ook wat deze minderhedensector binnen onze provincie betreft en dat wij daar ook het één en ander voor opzetten en ondersteunen om de emancipatie van ook deze groep mensen kansen te geven.

Mevrouw De Block-De Vos Nicole, uw tussenkomst staat eigenlijk een stukje - en dat is het plezierige van een debat zoals dit - haaks op wat mevrouw Van der haeghen vertelde.

Ook dit is natuurlijk plezant en dat is, echt waar, niet kwaad bedoeld hoor. Maar ik weet dat u mij ervan zou durven verdenken.

Ten gronde natuurlijk, wat uw vraag betreft, volg ik u daarin.

Een commissie ad hoc is inderdaad een commissie ad hoc. Maar wanneer dit in het verleden zo is gebeurd, dan is dat gebeurd, Mijnheer de Voorzitter, omdat dat op dat ogenblik de meest vlugge manier was om tot zo een commissie te kunnen komen.

Wil men dat nu wijzigen, dan moet artikel 18 van onze eigen reglementering worden aangepast. Naar wat in de commissie is gezegd, denk ik, Mijnheer de Voorzitter, dat dit op de eerste plaats nu een zaak van het bureau zou kunnen zijn om zich daarover te buigen.

In ieder geval zal er van mijn kant, en ik neem aan van de kant van de collega's uit de deputatie ook, geen weerwerk komen indien er vanuit het bureau een voorstel zou komen om deze commissie hetzij op het niveau van de andere commissies te brengen, hetzij een andere oplossing uit te dokteren. Er zijn wel een paar mogelijkheden die het moeten mogelijk maken om van deze commissie ad hoc in ieder geval een commissie te maken met het aanzien - want dat is eigenlijk wat u bedoelt en het gaat om een psychologische zaak, niet om een reële zaak - van de andere commissies.

Mevrouw Willems, u hield ook een algemene tussenkomst.

Ik volg u ten volle natuurlijk wanneer u het hebt over de enorme betekenis van dit sociale weefsel dat men met een middenveld gaat noemen, maar dat in ieder geval datgene vertegenwoordigt waarbij mensen op vrij initiatief zich aan elkaar hebben gesloten en waar zij een buffer zijn tussen het individu en de overheden, zoals u zelf hebt gezegd.

Wanneer dit sociale weefsel zou wegvallen, zou men wellicht niet moeten gaan creëren. Maar ik vrees dat wie hier vandaag in dit halfroond zit het niet meer zal meemaken.

Het is in ieder geval ook mijn diepe overtuiging dat wij de plicht hebben, als overheden, elk op zijn niveau, om dit middenveld te laten functioneren.

Wij hebben de mond vol over democratie.

Het is niet waar dat alle mensen gelijk zijn. Ze zijn allemaal gelijkwaardig, maar ze zijn dus niet gelijk. En degenen die minder mogelijkheden hebben, die minder kansen hebben, op welk niveau dan ook, hebben extra beveiliging, extra bemoediging en extra structurering nodig en dan liefst ene die ze zelf hebben opgezet.

Het is onze verdomde plicht om dat middenveld verder te blijven ondersteunen.

Mijnheer Van Hecke, uw tussenkomst ging over duurzaamheid.

We hebben het er in de commissie ook al over gehad. Ik geloof persoonlijk dat de problematiek duurzaamheid ver, en zelfs zeer ver, welzijn overstijgt. Dit heeft met alle geledingen van al onze administratie te maken, dat heeft met alle collega's te maken en dat heeft ook met de meeste van onze beleidsbeslissingen te maken. U hebt inderdaad een zeer prachtig voorbeeld aangehaald van wat wij vanuit welzijn binnen die projecten duurzaamheid hebben kunnen ondersteunen en u bent inderdaad zo fair geweest van datgene wat minder goed is afgelopen niet te vernoemen.

Maar we weten waarover we het hebben.

DEBATTEN

We hebben op een bepaald ogenblik beslist om in het kader van die duurzaamheid een deel van onze budgetten die wij binnen Welzijn voor duurzaamheid hebben staan, over te hevelen naar onze Noord-Zuidrelatie. Wij hebben dit gedaan naar aanleiding van een bezoek aan Rwanda, waar men u confronteert met de immense armoede en waarbij men u ook confronteert met het feit dat mits een grondige aanpak, die armoede niet in die mate daar zou moeten aanwezig zijn indien men de terrassering van dat Land van de Duizend Heuvels op een wetenschappelijk verantwoorde manier zou aanpakken. De techniek is aanwezig, ook in Rwanda. Wat ontbreekt zijn de middelen.

Als er nu iets duurzame ontwikkeling is, dan is het toch wel dat : in een straatarm land met een relatief geringe inbreng er kunnen voor zorgen dat de productiviteit enorm kan toenemen waardoor men in staat zal zijn om meer mensen op een meer menselijke manier te gaan opvoeden.

Dus hebben we gedacht om een deel van die budgetten over te hevelen naar onze Noord-Zuidrelatie. Ondertussen hebben we een project goedgekeurd in de Filippijnen en hebben wij gedacht dat wij voor de begroting 2001 een verdere afkalving van de projecten duurzame ontwikkeling binnen Welzijn - laten we elkaar goed verstaan – mochten doorvoeren om die over te brengen naar onze Noord-Zuidsamenwerking. Wat de rest van uw vraag betreft, voel ik mij niet in staat om daarop te antwoorden. Maar ik denk dat de gelegenheden zich daarvoor nog wel zullen voordoen. U zult begrijpen dat dit niet direct tot mijn kennis behoort.

Collega Lampaert, intergemeentelijke samenwerkingsverband drugpreventie.

Waar zit hij ?

Achter mij.

Het is altijd moeilijk spreken tegen iemand die achter u zit.

De heer voorzitter

Vandaar dat we de plaatsen wat gaan aanpassen.

Gelach

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, dan vrees ik dat mijn rug in de kortste keren om zeep is. Nu kan ik nog rustig antwoorden.

De heer voorzitter

Doet u rustig verder. U bent schitterend bezig.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het initiatief zoals het in Zuid-Oost-Vlaanderen, in het gerechtelijk arrondissement Oudenaarde, is opgezet mag men toch niet onderschatten in zijn tijdsduur vooraleer het er kan zijn.

Natuurlijk hebt u gelijk als u zegt : "Het zou in het noorden van de provincie wel iets sneller kunnen."

Ik neem aan dat het op andere plaatsen ook sneller kan.

Ik denk dat ook omdat men een stuk ervaring heeft opgedaan.

U hebt zelf schitterend geschetst waarover het gaat, dus ik hoef hier nu niet meer op in te gaan. Maar ik zou u toch, en meteen ook alle collega's die voor hun regio met deze zelfde gedachte zouden gaan spelen om dat op te richten, één raad willen geven, namelijk : begin alstublieft kleinschalig. Begin niet in een grote stad. Overigens, dat moet u niet doen want die krijgen daar aparte budgetten voor. Dat moeten wij vanuit de provincie niet gaan ondersteunen. Daarvoor hebben die grotere steden zelf budgetten.

Begin in een overzichtelijke stad, want onderschat het niet. Het is een kwestie van vertrouwen tussen een aantal partners die moeten samenwerken ; een vertrouwen dat niet vanzelfsprekend is dat het er is. En vertrouwen tussen welzijnswerkers en politiemensen is niet vanzelfsprekend. Ik herinner mij zeer goed dat toen ik zelf in de adviescommissie dit project ging verdedigen de grote opmerking was : maar het kan toch niet dat politie en parket bij zoiets zouden betrokken worden. Dan is er onmiddellijk de reflex van 'wij gaan met dat repressie-apparaat als welzijnswerker niet kunnen werken'. Begrijpelijke opmerking voor zover ze de realiteit niet kennen. Maar ze moeten de realiteit leren kennen vooraleer er een vertrouwen groeit.

Alle scholen rond de tafel brengen is niet vanzelfsprekend.

De scholen hebben het natuurlijk niet gemakkelijk om toe te geven dat in hun instelling het probleem aanwezig is. Privé zullen ze het eventueel nog toegeven, maar wanneer er collega's van andere scholen bij zijn, wordt het al net iets moeilijker.

Hetzelfde met de CLB's, enz...

Ik zou de raad willen geven om dit te laten groeien.

Wij gaan het in ieder geval – dat is toch mijn mening – vanuit de provincie nooit opleggen omdat de ervaring ons leert dat als er vanuit een hoger echelon, wat het ook moge zijn, iets wordt gepresenteerd en wordt opgelegd, het meestal niet lukt.

Het moet van beneden komen. Het moet vanuit de basis komen. En wanneer vanuit één, twee, drie of vier gemeenten – liefst niet teveel toch – die daarvoor willen samenwerken de vraag komt en als zij voldoende mensen rond de tafel hebben en ook de diverse diensten rond de tafel krijgen, zijn wij effectief bereid om dezelfde inspanningen te doen én logistiek én inhoudelijk. Want dan gaat het over meer dan centen ter beschikking stellen. We stellen ook onze knowhow, onze kennis en onze ambtenaren ter beschikking. Dus dan zijn wij natuurlijk bereid om net hetzelfde te doen, maar altijd van in het begin met dien verstande dat het gedeelde vreugde wordt. Dat betekent dat we ten overstaan van elkaar geen platonische liefdesverklaringen gaan afleggen. Dat kan voor vijf minuten plezierig zijn, maar dat gaat vrij snel vervelen.

Wij vragen van de partners, hier in dit geval de gemeentebesturen, van meet af aan een financiële inbreng.

We denken dat dit de meest gezonde basis is van samenwerking.

Dat het initiatief goed functioneert, kan ik u verzekeren. Het loopt – helaas – zeer goed. U hebt wellicht in de pers gelezen dat één gemeente er zou willen uitstappen. Ik denk dat het misverstand uit de wereld zal geholpen worden wanneer de lokale bestuurders met de realiteit van hun landelijke gemeente met cijfermateriaal in de hand zullen worden geconfronteerd. Dus volle bereidheid om daaraan mee te werken, maar het initiatief moet van beneden komen. We willen natuurlijk van meetaf aan alle steun verlenen om dat initiatief te laten groeien en de eerste fase is uiteraard een informatiefase.

Mijnheer Veys, wat betreft de politieke neutraliteit van het jeugdbeleid.

Ik heb dat niet verstaan.

Geef mij eens een voorbeeld van een politiek neutraal beleid. Wat is neutraal ? De beste vorm van neutraliteit bestaat uit niets doen. Dan bent u absoluut neutraal. Wat mijnheer Lootens al gezegd heeft, draagt mijn volle goedkeuring. Politiek is, voor zover ik met mijn beperkt verstand ooit heb begrepen, zorgen voor de polis, voor de gemeenschap. Zorgen voor de gemeenschap doet men vanuit bepaalde overtuigingen, vanuit bepaalde denkbeelden. Moesten er niet meerdere denkbeelden zijn, zou hier maar één partij in deze raad aanwezig zijn. God behoede ons. Politiek betekent de inbreng van mensen vanuit hun overtuiging, vanuit hun ideologie, vanuit hun visie.

Als u met neutraliteit bedoelt dat die visies met elkaar moeten kunnen geconfronteerd worden, dan zeg ik ja, natuurlijk, als dat neutraliteit is, ga ik met u akkoord.

Maar als neutraliteit zou zijn : visieloos, dat men moet veronderstellen dat de beleidsmakers niet mogen weten waarmee ze bezig zijn, dat ze alleen de uitvoerders zouden moeten zijn van datgene wat bijvoorbeeld uit het jeugdveld wordt gevraagd. Als wij alleen dit zouden mogen doen, gaan wij nooit beleid voeren want wij gaan 1 000 met elkaar tegenstrijdige aanbevelingen en vragen krijgen en uiteindelijk zullen wij hier moeten beslissen vanuit onze visie. Ik zeg niet mijn visie. Ik zeg onze visie. En natuurlijk is daar op de eerste plaats de visie van een meerderheid. Maar wanneer het gaat om een meerderheid die het eerlijk meent, confronteert zij die visie met de visie van de oppositie. Hierbij ben ik altijd geneigd te zeggen "de democratische oppositie".

DEBATTEN

Dat is wat we in het verleden ook altijd hebben gedaan. In die zin ben ik ervan overtuigd en heel gerust dat wij in die betekenis van het woord een neutraal jeugdbeleid voeren. Neutraliteit bestaat dus niet. Ik zou morgen niet graag neutraal moeten zijn. Een scheidsrechter moet neutraal zijn, wat nog altijd niet wegneemt dat hij niet kan interpreteren. Hij moet wel.

Rond jeugdbeleid - dat was eigenlijk een tussenkomst van mijnheer Marginet – en de blanco cheque. Ik zou mij kunnen beperken met te zeggen dat hij eens het jeugdwerkbeleidsplan moet lezen. Daar staat met zoveel woorden in waarvoor die 1 000 000 BEF moet dienen. De blanco cheque : neen. Zelfs al is dat jeugdbeleidsplan onleesbaar, het is in ieder geval duidelijk. De 1 000 000 BEF gaat naar een samenwerkingsverband, gecoördineerd door een vzw, dat informatie en methodieken wil uitwisselen, inventariseren en zelf ontwikkelen met betrekking tot cliëntparticipatie.

Als er iets duidelijk in het jeugdwerkbeleidsplan staat, is het dat en wel met zoveel woorden. Ik begrijp dus niet dat mij gevraagd wordt of dit een blanco cheque is.

Dus, neen, het is geen blanco cheque. Het is wel een ingevulde cheque en hij is ingevuld voor deze vzw. Voor alle nadere toelichtingen terzake verwijs ik naar het jeugdwerkbeleidsplan.

Het ondersteunen van jeugdinfrastructuur. In alle eerlijkheid, ik had niet verwacht dat uw tussenkomst er één zou geweest zijn rond fuifzalen. Ik had ook uw tekst niet gekregen.

Jeugdinfrastructuur is voor mij natuurlijk nogal een klein beetje ruimer dan alleen maar de fuifzalen. Het gaat over de ondersteuning van het provinciaal regionaal jeugdwerk, de ondersteuning van het gemeentelijk jeugdbeleid, samenwerkingsverbanden tussen de gemeenten, de ondersteuning van bovenlokale jeugdinfrastructuren en over de inrichting van onze eigen infrastructuur.

We hebben de witte villa in Heynsdaele, we zijn ook in Puyenbroeck bezig en wij staan in Dendermonde aan de vooravond om ook daar te kunnen beginnen.

Ook dat is natuurlijk jeugdinfrastructuur. Men mag het niet verengen tot alleen maar fuifzalen.

Ik ga natuurlijk akkoord dat dit een discussie is. Ze is overigens ook in de vorige legislatuur al een aantal keren aangehaald.

Het is mijn persoonlijke overtuiging dat het op de eerste plaats de verantwoordelijkheid is van de lokale besturen. Er zijn 65 gemeenten in Oost-Vlaanderen. Men kan van ons niet verlangen dat wij 65 fuifzalen gaan inrichten. Dat kunnen wij onmogelijk doen.

De gemeentebesturen zijn daar wel op de eerste plaats voor verantwoordelijk.

Maar wat u inhoudelijk bedoelt, kan natuurlijk wel. Dat hoeft dan niet via een fonds. Wij hebben daarvoor eigenlijk nu al de mogelijkheid. Wij zullen daarvoor wel onze reglementering een beetje moeten bijschaven. Ik herken natuurlijk zo wat u daar over repetitieruimten vertelt. Moest er hier één partij niet aanwezig zijn, zou ik u uit de privé-sector iets kunnen vertellen uit persoonlijke ervaring. Maar ik heb dat afgeleerd. Misschien straks aan de bar, onder ons. Het verhaal dat u daar vertelde, is herkenbaar en zo correct. Ik stel voor dat wij onze reglementering terzake in een eerste fase zullen aanpassen, zodanig dat degene die initiatief nemen – en dat zullen wij niet zijn – op het lokale niveau, hetzij gemeentebesturen, hetzij vzw's, of wie of wat dan ook, binnen die reglementering op een ondersteuning zullen kunnen rekenen, dit zowel eventueel voor fuiflokalen, voor repetitieruimten als voor dat volkje dat bij hun repetities net iets meer lawaai maakt dan de oren van de doorsnee buurt kunnen verdragen.

Mijnheer de Voorzitter, hier zou ik het willen bij houden.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,

De eerste ondervoorzitter heeft mij verteld over het vergaderingsavontuur waarop u zinspeelde. Wees gerust, ik zeg altijd dat ik de voorzitter ben van de oppositie én van de meerderheid. Dat is ook zo. Maar ik ben natuurlijk een loyaal lid van de meerderheid. Ooit was het anders, toen – niet waar, Mijnheer Lootens - wij, in de minderheid, u zagen komen als gedeputeerde voor Sociale Zaken.

Ik moet zeggen dat ik graag hulde breng aan uw toespraak en aan de wijze waarop u hier opnieuw de hele problematiek hebt naar voor gebracht.

Ik zou u willen uitnodigen om daar met een sereen gemoed verder over na te denken. Maar in ieder geval mijn hartelijke gelukwensen voor uw toespraak.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb aandachtig geluisterd naar wat de gedeputeerde heeft geantwoord...

De heer voorzitter

Zo hoort het ook, Mevrouw.

Gelach

Mevrouw Storms

... De gedeputeerde heeft geantwoord op de vraag van mevrouw Van der haeghen en hij heeft daarbij een hele korte verwijzing gemaakt naar enerzijds "het gelijkemansbeleid is ruimer dan de verhouding man/vrouw", maar anderzijds heeft hij ook kort verwezen – als ik het goed begrepen heb – dat het over het hele beleid moet uitgespreid worden.

Ik weet niet of dat een verwijzing is naar het idee van mainstreaming. Dat is eigenlijk een idee dat bestaat uit het implementeren of het verwerken van het gelijkemansbeleid.

Ik denk dat dit misschien kan aangegrepen worden of als suggestie kan genomen worden om de denkoefening van mainstreaming in het provinciaal beleid door te voeren, hetgeen er op neerkomt dat bij elke beleidsbeslissing moet nagekeken worden wat het effect is van die beslissing op emancipatie op zich.

Het zou misschien wel interessant kunnen zijn dat de commissie Gelijkekansenbeleid verder nadenkt over hoe dat zou kunnen uitgewerkt worden in de provincie.

Op dat vlak zou de provincie dan echt een voortrekkersrol kunnen spelen naar de andere bestuursniveaus toe, waar ook de beslissingen en de ideeën daarrond nog maar in het beginstadium staan.

Ik weet het niet, maar het is misschien een suggestie naar de gedeputeerde of naar de voorzitter van de commissie Gelijkekansenbeleid toe om daar verder over na te denken of verder rond te werken.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik neem akte van de uiteenzetting van de heer gedeputeerde, zeker in het bijzonder inzake mijn pleidooi voor politieke neutraliteit. In zijn uiteenzetting - waarin ik hem grotendeels kan volgen - inzake zijn opmerking dat waar men spreekt dat alle meningen moeten aan bod komen, dus ook deze van de democratische oppositie, zoals hij dat verwoordt heeft, vraag ik mij af welke de andere oppositie is en wat zijn motivatie daarvoor is.

Misschien ter verduidelijking van mijn vraag waarom ik deze tussenkomst gehouden heb : ik verwijs naar de jeugdnieuwsbrief die onder uw verantwoordelijkheid vijfmaal per jaar verschijnt op een oplage van ongeveer 1 900 exemplaren naar mensen van provinciale diensten en naar mensen die actief zijn binnen het jeugdwerk.

In de nieuwsbrief die dateert van september, dus nog geen maand vóór de verkiezingen, staat onder meer een oproep voor een manifestatie in Antwerpen, namelijk "Het tij keren". Dit was een manifestatie voor democratie, solidariteit en verdraagzaamheid. Dit initiatief kondigt zich aan – en het staat er expliciet in – in het kader van de op til zijnde verkiezingen en handelt over het oprukken van extreem rechts.

Als ik pleit voor politieke neutraliteit dan pleit ik ervoor dat dergelijke zaken niet meer opgenomen worden in publicaties die onder de verantwoordelijkheid van de provincie verschijnen omdat men daar duidelijk de partijpolitieke toer opgaat.

Ik denk dat het in dit geval zeker niet kan.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat is een democratische partij ?

Een democratische partij is een partij die de beginselen van de solidariteit, de verdraagzaamheid en de gelijkwaardigheid van al haar inwoners wil nastreven.

Ik weet niet of u zich als een extreem rechts politicus beschouwt.

In die nieuwsbrief werd opgeroepen om op straat te komen voor democratie, solidariteit en verdraagzaamheid en tegen het oprukkend extreem rechtse gedachtengoed, bijvoorbeeld in Oostenrijk. Ik weet natuurlijk niet in welke mate u zichzelf als een extreem rechts politicus beschouwt. De mate waarin u zich als extreem rechts beschouwt, mag u zich aangevallen voelen. De mate dat u zich niet tot een extreme partij voelt te behoren, moet u zich niet aangevallen voelen.

Rumoer

Op hetgeen mevrouw Storms gezegd heeft, kan ik niet onmiddellijk antwoorden. Het is inhoudelijk bijzonder rijk. Waarschijnlijk hebben we een stukje naast elkaar gepraat toen ik over emancipatie praatte. Maar ik denk dat dit thema belangrijk genoeg is om te hernemen en wat mij betreft niet alleen binnen de commissie Gelijkekansenbeleid, maar eventueel ook binnen de commissie Welzijn en binnen alle andere commissies.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de discussie daarjuist over het begrip extreem rechts en de identificatie van dat begrip met het Vlaams Blok geloof ik dat er hier op een sofistieke manier met woorden gespeeld wordt.

Het is niet de kwestie dat wij onszelf als extreem rechts beschouwen. De kwestie is dat iedereen weet dat die term ten onrechte, maar feitelijk, door u en door opstellers van die publicatie uitdrukkelijk gericht was tegen het Vlaams Blok. Niet tegen Oostenrijk, of zo, want dan zou er niet gestaan hebben "in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen".

Het ging wel degelijk over de Belgische gemeenteraadsverkiezingen, over een Belgische partij en die uitdrukking is even duidelijk tegen ons als partij gericht.

Als men in de Sovjetunie sprak over de anti-socialistische of anti-revolutionaire krachten of over die krankzinnigen, bedoelde men daarmee de oppositie. Men bedoelde daarmee de dissidenten of men bedoelde daarmee Solidariteit van Lech Walesa.

Laat ons niet met woorden spelen.

We weten allemaal in dit halfrond – van de groensten tot de meest geharde veteraan – dat het een codewoord was om het Vlaams Blok te omschrijven.

Als u dat probeert te ontkennen, kan ik u niet echt ernstig nemen.

Dank u.

EINDE VAN DE ZITTING